

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 94

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 55

30 martie 2012

Cuprins

I Acte legislative

REGULAMENTE

- ★ Regulamentul (UE) nr. 258/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 privind punerea în aplicare a articolului 10 din Protocolul Organizației Națiunilor Unite împotriva fabricării și traficului ilegale de arme de foc, piese și componente ale acestora, precum și de muniții, adițional la Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate (Protocolul ONU privind armele de foc) și de stabilire a măsurilor privind autorizațiile de export, importul și tranzitul pentru arme de foc, piese și componente ale acestora, precum și muniții 1
- ★ Regulamentul (UE) nr. 259/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 648/2004 în ceea ce privește utilizarea fosfaților și a altor compuși ai fosforului în detergenții de rufe destinați consumatorilor și în detergenții pentru mașini automate de spălat vase destinați consumatorilor ⁽¹⁾ 16
- ★ Regulamentul (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și comerciale aplicabile operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă în euro și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009 ⁽¹⁾ 22
- ★ Regulamentul (UE) nr. 261/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește relațiile contractuale din sectorul laptelui și al produselor lactate 38

Rectificări

- ★ Rectificare la Regulamentul (UE) nr. 211/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 privind inițiativa cetățenească (JO L 65, 11.3.2011) 49

Preț: 4 EUR

(¹) Text cu relevanță pentru SEE

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) NR. 258/2012 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 14 martie 2012

privind punerea în aplicare a articolului 10 din Protocolul Organizației Națiunilor Unite împotriva fabricării și traficului ilegale de arme de foc, piese și componente ale acestora, precum și de muniții, adițional la Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate (Protocolul ONU privind armele de foc) și de stabilire a măsurilor privind autorizațiile de export, importul și tranzitul pentru arme de foc, piese și componente ale acestora, precum și muniții

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

(1) În conformitate cu Decizia 2001/748/CE a Consiliului din 16 octombrie 2001 privind semnarea în numele Comunității Europene a Protocolului împotriva fabricării și traficului ilicit cu arme de foc, cu piese, elemente și muniție pentru acestea, anexat la Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității organizate transnaționale ⁽²⁾, Comisia a semnat respectivul protocol (denumit în continuare „Protocolul ONU privind armele de foc”) în numele Comunității la 16 ianuarie 2002.

(2) Protocolul ONU privind armele de foc, al cărui scop îl constituie promovarea, facilitarea și consolidarea cooperării între părți în vederea prevenirii, combaterii și eradicării fabricării și traficului ilegale de arme de foc, piese și componente ale acestora, precum și de muniții, a intrat în vigoare la data de 3 iulie 2005.

(3) Pentru a facilita trasabilitatea armelor de foc și a combate eficient traficul ilegal de arme de foc, piese și

componente esențiale ale acestora, precum și de muniții, se impune ameliorarea schimbului de informații între statele membre, îndeosebi printr-o mai bună utilizare a canalelor de comunicare existente.

(4) Datele cu caracter personal trebuie prelucrate în conformitate cu normele prevăzute în Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ⁽³⁾ și în Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date ⁽⁴⁾.

(5) În comunicarea sa din 18 iulie 2005 privind măsurile pentru a asigura o securitate sporită în domeniul explozivilor, detonatoarelor, echipamentelor pentru fabricarea de bombe și armelor de foc ⁽⁵⁾, Comisia și-a anunțat intenția de a pune în aplicare articolul 10 din Protocolul ONU privind armele de foc, în cadrul măsurilor care trebuie luate pentru ca Uniunea Europeană să fie în măsură să încheie acest protocol.

(6) Protocolul ONU privind armele de foc impune tuturor părților să instituie sau să consolideze procedurile administrative sau sistemele de exercitare a unui control eficient asupra fabricării, marcării, importului și exportului de arme de foc.

⁽³⁾ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

⁽⁴⁾ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

⁽⁵⁾ COM(2005) 329. Comisia a anunțat, de asemenea, modificarea tehnică a Directivei 91/477/CEE, în scopul integrării dispozițiilor adecvate impuse de Protocolul ONU în ceea ce privește transferurile intracomunitare de arme care intră sub incidența directivei, modificată în cele din urmă de Directiva 2008/51/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 179, 8.7.2008, p. 5).

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 13 octombrie 2011 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 8 martie 2012.

⁽²⁾ JO L 280, 24.10.2001, p. 5.

- (7) Respectarea Protocolului ONU privind armele de foc prevede de asemenea incriminarea fabricării sau a traficului ilegal de arme de foc, piese și componente esențiale ale acestora, precum și de muniții, și luarea unor măsuri care să permită confiscarea produselor astfel fabricate sau traficate.
- (8) Prezentul regulament nu ar trebui să se aplice armelor de foc în mod specific, pieselor și componentelor esențiale ale acestora sau munițiilor care sunt destinate utilizării în scop militar. Măsurile pentru a respecta cerințele de la articolul 10 din Protocolul ONU privind armele de foc ar trebui să fie adaptate pentru a prevedea proceduri simplificate privind armele de foc pentru uz civil. Prin urmare, ar trebui să se asigure facilități cu privire la autorizarea transferurilor multiple, măsurile de tranzit și exporturile temporare în scopuri legale.
- (9) Prezentul regulament nu aduce atingere punerii în aplicare a articolului 346 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, care se referă la interesele esențiale de securitate ale statelor membre, iar prezentul regulament nu are niciun impact asupra Directivei 2009/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 de simplificare a clauzelor și condițiilor de transfer al produselor din domeniul apărării în interiorul Comunității ⁽¹⁾ sau asupra Directivei 91/477/CEE a Consiliului din 18 iunie 1991 privind controlul achiziționării și al deținerii de arme ⁽²⁾. De asemenea, Protocolul ONU privind armele de foc și, prin urmare, prezentul regulament nu se aplică tranzacțiilor între state sau transferurilor din interiorul unui stat în cazurile în care aplicarea protocolului ar aduce atingere dreptului unei părți să ia măsuri în interesul securității naționale, în conformitate cu Carta Organizației Națiunilor Unite.
- (10) Directiva 91/477/CEE reglementează transferurile de arme de foc pentru uz civil pe teritoriul Uniunii în timp ce prezentul regulament se concentrează asupra măsurilor cu privire la exporturile de pe teritoriul vamal al Uniunii către sau prin țări terțe.
- (11) Armele de foc, piesele și componentele esențiale ale acestora, precum și munițiile, care sunt importate din țări terțe intră sub incidența dreptului Uniunii și, în special, a cerințelor Directivei 91/477/CEE.
- (12) Ar trebui asigurată coerența în ceea ce privește dispozițiile referitoare la păstrarea evidenței în vigoare în conformitate cu dreptului Uniunii.
- (13) Pentru a asigura aplicarea corectă a prezentului regulament, statele membre ar trebui să ia măsuri prin care să confere competențele corespunzătoare autorităților competente.
- (14) În vederea menținerii listei armelor de foc, a pieselor și componentelor esențiale ale acestora, precum și a munițiilor, pentru care este necesară o autorizație în conformitate cu prezentul regulament, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește alinierea anexei I la prezentul regulament cu anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun ⁽³⁾ și cu anexa I la Directiva 91/477/CEE. Este deosebit de important ca, în cadrul activității sale pregătitoare, Comisia să desfășoare consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Comisia, atunci când pregătește și elaborează acte delegate, ar trebui să asigure o transmitere simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.
- (15) Uniunea a adoptat o serie de reglementări vamale, incluse în Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar ⁽⁴⁾ și în dispozițiile de punere în aplicare a acestuia prevăzute de Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei ⁽⁵⁾. Ar trebui, de asemenea, să se acorde atenție Regulamentului (CE) nr. 450/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2008 de stabilire a Codului vamal comunitar (Codul vamal modernizat) ⁽⁶⁾, ale cărui prevederi se aplică în etape diferite, în conformitate cu articolul 188 al acestuia. Nicio dispoziție din prezentul regulament nu limitează competențele conferite prin Codul vamal comunitar și dispozițiile de punere în aplicare care decurg din acesta.
- (16) Statele membre ar trebui să stabilească regimul sancțiunilor aplicabile în cazul încălcării prezentului regulament și să asigure punerea lor în aplicare. Sancțiunile respective ar trebui să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.
- (17) Prezentul regulament nu aduce atingere regimului Uniunii pentru controlul exporturilor, transferului, intermediării și tranzitului de produse cu dublă utilizare instituit prin Regulamentul (CE) nr. 428/2009 al Consiliului ⁽⁷⁾.
- (18) Prezentul regulament este în concordanță cu alte dispoziții relevante privind armele de foc, piesele și componentele esențiale ale acestora, precum și munițiile, utilizate în scopuri militare, pentru strategii de securitate, trafic ilegal cu arme mici și arme ușoare și exportul de tehnologie militară, inclusiv cu Poziția comună 2008/944/PESC a Consiliului din 8 decembrie 2008 de definire a normelor comune care reglementează controlul exporturilor de tehnologie și echipament militar ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ JO L 146, 10.6.2009, p. 1.

⁽²⁾ JO L 256, 13.9.1991, p. 51.

⁽³⁾ JO L 256, 7.9.1987, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 302, 19.10.1992, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 253, 11.10.1993, p. 1.

⁽⁶⁾ JO L 145, 4.6.2008, p. 1.

⁽⁷⁾ JO L 134, 29.5.2009, p. 1.

⁽⁸⁾ JO L 335, 13.12.2008, p. 99.

- (19) Comisia și statele membre ar trebui să se informeze reciproc cu privire la măsurile luate în temeiul prezentului regulament și cu privire la alte informații relevante de care dispun în legătură cu prezentul regulament.
- (20) Prezentul regulament nu împiedică statele membre să aplice propriile norme constituționale privind accesul public la documentele oficiale, având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei ⁽¹⁾,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

OBIECT, DEFINIȚII ȘI DOMENIU DE APLICARE

Articolul 1

Prezentul regulament stabilește normele care reglementează acordarea autorizațiilor de export, măsurile privind importul și tranzitul pentru arme de foc, piese și componente esențiale ale acestora, precum și muniții, în scopul punerii în aplicare a articolului 10 din Protocolul Organizației Națiunilor Unite privind fabricarea și traficul ilegale de arme de foc, piese și componente ale acestora, precum și de muniții, anexat la Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate („Protocolul ONU privind armele de foc”).

Articolul 2

În sensul prezentului regulament:

1. „armă de foc” înseamnă orice armă portabilă cu țevă care expulzează, este proiectată să expulzeze sau poate fi transformată să expulzeze o alică, un glonț sau un proiectil prin acțiunea unui combustibil de propulsie astfel cum se menționează în anexa I.

Un obiect este considerat ca fiind capabil să se transforme pentru a expulza o alică, glonț sau un proiectil prin acțiunea unui combustibil de propulsie dacă:

- are aspectul unei arme de foc; și
- ca urmare a construcției sale sau a materialului din care este făcută, poate fi transformat în acest fel;

2. „piese” înseamnă orice element sau piesă de schimb astfel cum se menționează în anexa I, special concepute pentru o armă de foc și indispensabile pentru funcționarea acesteia, inclusiv țeava, un cadru sau un recuperator, manșonul mobil sau cilindrul, cuiul percutor sau închizătorul, și orice dispozitiv conceput sau adaptat pentru a reduce zgomotul provocat de tragerea unui foc de armă;
3. „componente esențiale” înseamnă mecanismul de închidere, camera cartușului și țeava armelor de foc care, în calitate de obiecte separate, sunt incluse în categoria armelor de foc pe care sunt montate sau sunt concepute să se monteze;

4. „muniții” înseamnă muniția completă sau componentele acesteia, inclusiv tubul cartușului, capsele de inițiere, pulberea, gloanțele sau proiectilele, care sunt folosite într-o armă de foc, astfel cum se menționează în anexa I, cu condiția ca aceste componente să facă ele însele obiectul unei autorizații în statul membru respectiv;

5. „arme de foc dezactivate” înseamnă obiectele care corespund definiției unei arme de foc care au fost considerate definitiv improprie folosirii, prin dezactivare, asigurându-se că toate componentele esențiale ale armei de foc au devenit definitiv nefuncționale și imposibil de demontat, înlocuit sau modificat, astfel încât să nu permită în niciun fel reactivarea armei de foc.

Statele membre se asigură că aceste măsuri de dezactivare sunt verificate de o autoritate competentă. În contextul respectivei verificări, statele membre dispun eliberarea unui certificat sau a unui înscris care să ateste dezactivarea armei de foc sau aplicarea pe suprafața armei de foc a unui marcaj clar vizibil în acest sens;

6. „export” înseamnă:

- (a) o procedură de export în sensul articolului 161 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92;

- (b) un reexport în sensul articolului 182 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92, cu excepția bunurilor care circulă în regimul de tranzit extern, astfel cum se menționează la articolul 91 din regulamentul respectiv, în cazurile în care nu au fost aplicate formalități de reexport astfel cum se prevede la articolul 182 alineatul (2) din regulamentul respectiv;

7. „persoană” înseamnă o persoană fizică, o persoană juridică și, atunci când se prevede această posibilitate prin reglementările în vigoare, o asocieră de persoane recunoscută ca având capacitatea de a încheia acte juridice, dar căreia îi lipsește statutul legal al unei persoane juridice;

8. „exportator” înseamnă orice persoană stabilită în Uniune care face sau în numele căreia se face o declarație de export, adică persoana care, în momentul în care declarația este acceptată, este titularul contractului încheiat cu destinatarul din țara terță și are competența de a decide trimiterea produsului în afara teritoriului vamal al Uniunii. În cazul în care niciun contract de export nu a fost încheiat sau în cazul în care titularul contractului nu acționează în nume propriu, prin exportator se înțelege persoana care are competența de a decide cu privire la trimiterea produsului în afara teritoriului vamal al Uniunii.

În cazul în care dreptul de a dispune de arme de foc, piese și componente esențiale ale acestora, sau muniții, aparține unei persoane stabilite în afara Uniunii, în conformitate cu contractul pe care se bazează exportul, exportatorul este considerat a fi partea contractantă stabilită în Uniune;

9. „teritoriul vamal al Uniunii” înseamnă teritoriul în sensul articolului 3 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92;

⁽¹⁾ JO L 145, 31.5.2001, p. 43.

10. „declarație de export” înseamnă actul prin care o persoană își declară, în forma și modalitatea prevăzută, intenția de a supune arme de foc, piese și componente esențiale ale acestora, precum și muniții, pentru acestea unei proceduri de export;
11. „export temporar” înseamnă circulația armelor de foc care părăsesc teritoriul vamal al Uniunii și care sunt destinate reimportului într-o perioadă ce nu depășește 24 de luni;
12. „tranzit” înseamnă operațiunea de transport de mărfuri care părăsesc teritoriul vamal al Uniunii și care tranzitează teritoriul uneia sau mai multor țări terțe, cu destinația finală într-o altă țară terță;
13. „transbordare” înseamnă operațiunea de tranzit care implică operațiunea fizică de descărcare a mărfurilor din mijloacele de transport importatoare, urmată de reîncărcare în scopul reexportării, în general, pe un alt mijloc de transport;
14. „autorizație de export” înseamnă:
- (a) o autorizație unică sau o licență acordată unui exportator specific pentru un transport de una sau mai multe arme de foc, piese și componente esențiale ale acestora, precum și muniții, către un destinatar final precis sau alt destinatar dintr-o țară terță; sau
 - (b) o autorizație multiplă sau o licență acordată unui exportator specific pentru transporturi multiple de una sau mai multe arme de foc, piese și componente esențiale ale acestora, precum și muniții, către un destinatar final precis sau alt destinatar dintr-o țară terță; sau
 - (c) o autorizație globală sau o licență acordată unui exportator specific pentru transporturi multiple de una sau mai multe arme de foc, piese și componente esențiale ale acestora, precum și muniții, către mai mulți destinatari finali precisi sau alți destinatari dintr-una sau mai multe țări terțe;
15. „trafic ilegal” înseamnă importul, exportul, vânzarea, livrarea, circulația sau transferul armelor de foc, pieselor și componentelor esențiale ale acestora sau muniții, din sau prin teritoriul unui stat membru către cel al unei țări terțe, dacă este îndeplinită oricare dintre următoarele condiții:
- (a) statul membru în cauză nu le autorizează în conformitate cu termenii prezentului regulament;
 - (b) armele de foc nu sunt marcate în conformitate cu articolul 4 alineatele (1) și (2) din Directiva 91/477/CEE;
 - (c) armele de foc importate nu sunt marcate la momentul importului cel puțin cu un marcaj simplu care să permită identificarea primei țări de import în Uniunea Europeană, sau, în cazul în care armele de foc nu suportă un astfel de marcaj, un marcaj unic de identificare a armelor de foc importate;
16. „trasabilitate” înseamnă trasabilitatea sistematică a armelor de foc și, dacă este posibil, a pieselor și componentelor esențiale ale acestora, precum și a muniției, de la producător până la cumpărător, în scopul de a ajuta autoritățile competente din statele membre la detectarea, investigarea și analizarea fabricării și a traficului ilegale.

Articolul 3

(1) Prezentul regulament nu se aplică:

- (a) tranzacțiilor dintre state sau transferurilor în interiorul unui stat;
- (b) armelor de foc, pieselor și componentelor esențiale ale acestora, precum și muniției în cazul în care sunt destinate uzului militar și, în orice caz, armelor de foc de tip complet automat;
- (c) armelor de foc, pieselor și componentelor esențiale ale acestora, precum și muniției atunci când acestea sunt destinate forțelor armate, poliției sau autorităților publice din statele membre;
- (d) colecționarilor și organismelor care se ocupă de aspectele culturale și istorice ale armelor de foc, pieselor și componentelor esențiale ale acestora, precum și muniției, recunoscute ca atare în sensul prezentului regulament de către statul membru pe teritoriul căruia sunt stabiliți, cu condiția să se asigure măsuri de urmărire;
- (e) armelor de foc dezactivate;
- (f) armelor de foc vechi și copiilor acestora, astfel cum sunt definite în conformitate cu legislația națională, cu condiția ca armele de foc vechi să nu includă armele de foc fabricate după 1899.

(2) Prezentul regulament nu aduce atingere Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 (Codul vamal comunitar), Regulamentului (CEE) nr. 2454/93 (de punere în aplicare a dispozițiilor din Codul vamal comunitar), Regulamentului (CE) nr. 450/2008 (Codul vamal modernizat) și regimului de control al exporturilor, transferului, intermedierei și tranzitului de produse cu dublă utilizare instituit prin Regulamentul (CE) nr. 428/2009 (Regulamentul dublei utilizări).

CAPITOLUL II

AUTORIZAȚIA, PROCEDURILE ȘI CONTROALELE PENTRU EXPORT ȘI MĂSURI PRIVIND IMPORTUL ȘI TRANZITUL

Articolul 4

(1) O autorizație de export întocmită în conformitate cu formularul prevăzut în anexa II este necesară pentru exportul de arme de foc, piese și componente esențiale ale acestora, precum și muniții, incluse în anexa I. O astfel de autorizație se acordă de către autoritățile competente din statul membru în care exportatorul este stabilit și este emisă în scris sau prin mijloace electronice.

(2) În cazul în care pentru exportul de arme de foc, piese și componente esențiale ale acestora, precum și muniții, este necesară o autorizație de export în temeiul prezentului regulament, iar respectivul export face și obiectul cerințelor de autorizare prevăzute în Poziția comună 2008/944/PESC, statele membre pot recurge la o procedură unică pentru a-și îndeplini obligațiile ce le revin prin prezentul regulament și poziția comună menționată.

(3) Dacă armele de foc, piesele și componentele esențiale ale acestora, precum și munițiile, sunt amplasate într-un alt sau alte state membre decât cel în care a fost depusă cererea pentru autorizația de export, acest lucru va fi menționat în respectiva cerere. Autoritățile competente din statul membru în care a fost depusă cererea pentru autorizație de export consultă de îndată autoritățile competente din statul sau statele membre în cauză și furnizează informațiile relevante. Statul sau statele membre consultate fac cunoscute, în termen de 10 zile lucrătoare, eventualele obiecții cu privire la acordarea unei astfel de autorizații și care obligă statul membru în care a fost depusă cererea.

Articolul 5

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 6 în ceea ce privește modificarea anexei I pe baza modificărilor aduse anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 și pe baza modificărilor aduse anexei I la Directiva 91/477/CEE.

Articolul 6

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

(2) Delegarea de competențe menționată la articolul 5 se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 5 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 5 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 7

(1) Înainte de a elibera o autorizație de export pentru arme de foc, piese și componente esențiale ale acestora, precum și muniții, statul membru în cauză verifică dacă:

(a) țara terță importatoare a autorizat importul în cauză; și

(b) eventualele țări terțe de tranzit au notificat în scris – și cel târziu înainte de expediere – că nu au nicio obiecție față de tranzit. Această dispoziție nu se aplică:

— transporturilor maritime sau aeriene care tranzitează porturile sau aeroporturile din țările terțe, cu condiția să nu aibă loc nicio transbordare sau schimbare a mijlocului de transport;

— exportului temporar în scopuri legale verificabile, care includ vânătoria, tirul sportiv, evaluarea, expunerea fără vânzare și reparațiile.

(2) Statele membre pot decide, în cazul în care nu se primește nicio obiecție la tranzit în termen de 20 de zile lucrătoare de la data cererii scrise de notificare privind lipsa obiecțiilor prezentate de către exportator, să considere că țara terță de tranzit consultată nu are nicio obiecție la tranzit.

(3) Exportatorul furnizează autorității competente din statul membru responsabil pentru eliberarea autorizației de export documentele necesare care dovedesc faptul că țara terță importatoare a autorizat importul și că țara terță de tranzit nu a avut obiecții cu privire la tranzit.

(4) Statele membre prelucrează cererile de autorizații de export într-o perioadă care urmează să fie stabilită de legislația sau practica națională și care nu depășește 60 de zile lucrătoare de la data la care s-au furnizat autorităților competente toate informațiile necesare. În cazuri excepționale și pentru motive temeinic justificate, perioada respectivă poate fi extinsă la 90 de zile lucrătoare.

(5) Perioada de valabilitate a unei autorizații de export nu depășește perioada de valabilitate a autorizației de import. În cazul în care autorizația de import nu specifică o perioadă de valabilitate, în afara cazurilor excepționale și din motive temeinic justificate, perioada de valabilitate a unei autorizații de export este de cel puțin nouă luni.

(6) Statele membre pot hotărî să facă uz de documente electronice în scopul procesării cererilor pentru autorizații de export.

Articolul 8

(1) În scopul trasabilității, autorizația de export, precum și autorizația de import sau licența de import emise de statul țară importator și documentele de însoțire trebuie să conțină împreună informațiile următoare:

(a) datele emiterii și a expirării;

- (b) locul de eliberare;
 - (c) țara exportatoare;
 - (d) țara importatoare;
 - (e) ori de câte ori este cazul, țara terță sau țările terțe de tranzit;
 - (f) destinatarul;
 - (g) destinatarul final, dacă este cunoscut în momentul transferului;
 - (h) detalii ce permit identificarea armelor de foc, pieselor și componentelor esențiale ale acestora, precum și muniției, precum și a cantității acestora, inclusiv marcajul aplicat pe armele de foc, cel târziu înainte de expediere.
- (2) Informațiile menționate la alineatul (1), dacă sunt cuprinse în licența de import sau autorizația de import, trebuie să fie furnizate de către exportator în prealabil țărilor terțe de tranzit, cel târziu înainte de expediere.

Articolul 9

(1) Proceduri simplificate pentru exportul temporar sau pentru reexportul de arme de foc, piese și componente esențiale ale acestora, precum și muniții, se aplică după cum urmează:

- (a) nu este necesară autorizația de export pentru:
 - (i) exportul temporar efectuat de vânători sau practicanții tirului sportiv ca parte a efectelor personale, pe durata unei vizite într-o țară terță, cu condiția ca aceștia să justifice în fața autorităților competente motivul călătoriei, în special prin prezentarea unei invitații sau a oricărei alte dovezi în ceea ce privește activitățile lor de vânătoare sau tir sportiv în țara terță de destinație, pentru:
 - una sau mai multe arme de foc;
 - componentele esențiale ale acestora, dacă sunt marcate, precum și piesele;
 - muniții pentru acestea, limitată la maximum 800 de cartușe pentru vânători și maximum 1 200 de cartușe pentru practicanții de tir sportiv;
 - (ii) reexportul efectuat de vânători sau practicanții tirului sportiv ca parte a efectelor personale pentru activități de vânătoare sau de tir sportiv, pentru care au fost admiși temporar, cu condiția ca armele de foc să rămână proprietatea unei persoane stabilite în afara teritoriului vamal al Uniunii și ca armele de foc să fie reexportate respectivei persoane;
- (b) atunci când părăsesc teritoriul vamal al Uniunii printr-un alt stat membru decât statul lor de reședință, vânătorii și practicanții de tir sportiv prezintă autorităților competente un permis european pentru arme de foc astfel cum se prevede la articolele 1 și 12 din Directiva 91/477/CEE. În cazul transportului aerian, permisul european pentru arme de

foc este prezentat autorităților competente în punctul în care produsele relevante sunt livrate companiei aeriene spre transportare în afara teritoriului vamal al Uniunii.

Atunci când părăsesc teritoriul vamal al Uniunii prin statul membru de reședință, vânătorii și practicanții tirului sportiv pot prezenta, în locul permisului european pentru arme de foc, un alt document acceptat în acest sens de autoritățile competente din respectivul stat membru;

- (c) autoritățile competente dintr-un stat membru suspendă, pentru o perioadă care nu depășește 10 zile, procedura de export de pe teritoriul său sau, dacă este necesar, împiedică în alt mod ca armele de foc, piesele și componentele esențiale ale acestora, sau munițiile să părăsească teritoriul vamal al Uniunii prin respectivul stat membru, în cazul în care au motive să suspecteze că motivele prezentate de vânători sau de practicanții de tir sportiv nu sunt conforme cu prevederile și obligațiile stabilite la articolul 10. În cazuri excepționale și pentru motive temeinic justificate, perioada menționată la prezenta literă poate fi extinsă la 30 de zile.

(2) Statele membre stabilesc, în conformitate cu legislația națională, proceduri simplificate pentru:

- (a) reexportul de arme de foc, după admiterea temporară în scopuri de evaluare sau expoziție fără vânzare, sau perfecționare activă pentru reparații, cu condiția ca armele de foc să rămână proprietatea unei persoane stabilite în afara teritoriului vamal al Uniunii și ca armele de foc să fie reexportate respectivei persoane;
- (b) reexportul de arme de foc, piese și componente esențiale ale acestora, precum și muniții, în cazurile de depozitare temporară din momentul în care acestea intră pe teritoriul vamal al Uniunii și până la părăsirea acestuia;
- (c) exportul temporar de arme de foc cu scopul evaluării, al reparației și al expoziției fără vânzare, cu condiția ca exportatorul să justifice posesia legală a acestor arme de foc și să le exporte prin procedurile de perfecționare pasivă sau procedurile vamale de export temporar.

Articolul 10

(1) Pentru a decide dacă să acorde sau nu o autorizație de export în temeiul prezentului regulament, statele membre iau în considerare toate aspectele relevante, inclusiv, dacă este cazul:

- (a) obligațiile și angajamentele lor în calitate de părți la convențiile internaționale relevante privind controlul exporturilor sau la tratatele internaționale relevante;
- (b) considerente de politică națională externă și de securitate, inclusiv cele reglementate prin Poziția comună 2008/944/PESC;
- (c) considerente privind utilizarea finală prevăzută, destinatarul, destinatarul final precis și riscul de deturnare.

(2) În plus față de considerentele relevante prevăzute la alineatul (1), atunci când evaluează o cerere de autorizație de export, statele membre trebuie să aibă în vedere aplicarea de către exportator de mijloace proporționale și adecvate și de proceduri care să asigure conformitatea cu dispozițiile și obiectivele prezentului regulament și cu termenii și condițiile de autorizare.

La luarea deciziei de acordare a unei autorizații de export în temeiul prezentului regulament, statele membre își respectă obligațiile lor în ceea ce privește sancțiunile impuse prin decizii adoptate de Consiliu sau printr-o decizie a Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE) sau printr-o rezoluție obligatorie a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite, în special în ceea ce privește embargourile asupra armelor.

Articolul 11

(1) Statele membre:

(a) refuză să acorde o autorizație de export dacă solicitantul are cazier judiciar pentru faptele prevăzute la articolul 2 alineatul (2) din Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre ⁽¹⁾ sau pentru orice alte fapte, cu condiția ca acestea să fie pedepsibile prin privare maximă de libertate de cel puțin patru ani sau pedepse și mai importante;

(b) anulează, suspendă, modifică sau revocă o autorizație de export în cazul în care condițiile pentru acordarea acesteia nu sunt îndeplinite sau nu mai sunt îndeplinite.

Prezentul alineat nu aduce atingere unor dispoziții mai stricte în legislația națională.

(2) În cazul în care statele membre refuză, anulează, suspendă, modifică sau revocă o autorizație de export, acestea informează autoritățile competente din celelalte state membre cu privire la aceasta și partajează informațiile relevante cu acestea. În cazul în care autoritățile competente ale unui stat membru au suspendat o autorizație de export, evaluarea finală se comunică celorlalte state membre la sfârșitul perioadei de suspendare.

(3) Înainte ca autoritățile competente ale unui stat membru să acorde o autorizație de export în temeiul prezentului regulament, acestea iau în considerare toate refuzurile formulate în temeiul prezentului regulament cu privire la care au primit notificări pentru a stabili dacă o autorizație a fost refuzată de către autoritățile competente ale unui alt stat membru sau ale altor state membre pentru o operațiune identică în esență (cu privire la un element cu parametri sau caracteristici tehnice identice în esență și în ceea ce îl privește pe același importator sau destinatar).

Acestea se pot consulta mai întâi cu autoritățile competente din statul membru sau statele membre care au emis refuzuri, anulări, suspendări, modificări sau revocări în temeiul alineatelor (1) și (2). Dacă, în urma unei astfel de consultări, autoritățile competente ale celorlalte state membre decid să acorde o auto-

rizare, acestea notifică autoritățile competente ale celorlalte state membre, furnizând toate informațiile relevante pentru a justifica decizia.

(4) Toate informațiile partajate în conformitate cu dispozițiile prezentului articol trebuie să fie în conformitate cu dispozițiile articolului 19 alineatul (2) privind confidențialitatea acestora.

Articolul 12

În conformitate cu legislația națională sau cu practica curentă, statele membre trebuie să păstreze, timp de cel puțin 20 de ani, toate informațiile referitoare la armele de foc și, dacă este necesar și posibil, la părțile și componentele esențiale ale acestora, precum și la muniții, care sunt necesare pentru trasa-bilitatea și identificarea respectivelor arme de foc, piese și componente esențiale ale acestora și muniții, precum și pentru a împiedica și descoperi traficul ilegal de astfel de produse. Respectivile informații trebuie să includă locul, data eliberării și cea a expirării autorizației de export, țara exportatoare, țara importatoare, după caz: țara terță de tranzit, destinatarul, destinatarul final dacă este cunoscut în momentul exportului și descrierea și cantitatea produselor, inclusiv orice marcaje aplicate acestora.

Prezentul articol nu se aplică exporturilor menționate la articolul 9.

Articolul 13

(1) Statele membre solicită țărilor terțe importatoare, în caz de suspiciune, să confirme primirea transportului expedit de arme de foc, piese și componente esențiale ale acestora, sau muniții.

(2) La solicitarea unei țări terțe exportatoare care este parte contractantă a Protocolului ONU privind armele de foc la data exportului, statele membre confirmă primirea pe teritoriul vamal al Uniunii a transportului expedit de arme de foc, piese și componente esențiale ale acestora, sau muniții care va fi asigurat, în principiu, prin prezentarea documentelor vamale de import relevante.

(3) Statele membre trebuie să respecte alineatele (1) și (2) în conformitate cu dreptul intern sau practica curentă. În special, în ceea ce privește exporturile, autoritatea competentă din statul membru poate decide, fie să se adreseze exportatorului, fie să contacteze direct țara terță importatoare.

Articolul 14

Statele membre iau măsurile care ar putea fi necesare pentru a se asigura că procedurile lor de autorizare sunt sigure și că autenticitatea documentelor de autorizare poate fi verificată sau validată.

Verificarea și validarea poate fi asigurată de asemenea, după caz, prin canale diplomatice.

Articolul 15

Pentru a se asigura că prezentul regulament este aplicat corect, statele membre trebuie să ia măsurile necesare și proporționale pentru a permite autorităților lor competente:

⁽¹⁾ JO L 190, 18.7.2002, p. 1.

- (a) să adune informații despre orice comandă sau tranzacție care implică arme de foc, piese și componente esențiale ale acestora, precum și muniții; și
- (b) să stabilească dacă măsurile de control al exporturilor au fost corect aplicate, ceea ce poate presupune, în special, dreptul de a pătrunde în sediul persoanelor interesate în operațiuni de export.

Articolul 16

Statele membre stabilesc regimul sancțiunilor care se aplică în cazul încălcării prezentului regulament și iau toate măsurile necesare pentru a asigura punerea lor în aplicare. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și disuasive.

CAPITOLUL III

FORMALITĂȚI VAMALE

Articolul 17

(1) Atunci când îndeplinesc formalitățile vamale pentru exportul de arme de foc, piese și componente esențiale ale acestora, sau muniții la biroul vamal de export, exportatorul face dovada că toate autorizațiile de export necesare au fost obținute.

(2) Exportatorului poate să i se ceară să furnizeze o traducere a oricăror documente furnizate ca dovadă, într-o limbă oficială a statului membru în care declarația de export este prezentată.

(3) Fără a aduce atingere competențelor care le sunt conferite în temeiul Regulamentului (CEE) nr. 2913/92, statele membre suspendă, pentru o perioadă care nu depășește 10 zile lucrătoare, procedura de export de pe teritoriul lor sau, dacă este necesar, împiedică în alt mod ca armele de foc, piesele și componentele esențiale ale acestora, sau muniția, care fac obiectul unei autorizații de export valabile să părăsească teritoriul vamal al Uniunii prin teritoriul lor, în cazul în care au motive să suspecteze că:

- (a) la acordarea autorizației nu au fost luate în considerare informații importante; sau
- (b) circumstanțele s-au schimbat considerabil de la acordarea autorizației.

În cazuri excepționale și pentru motive temeinic justificate, perioada respectivă poate fi extinsă la 30 de zile.

(4) În termenul menționat la alineatul (3) sau în perioada de prelungire a acestuia, statele membre fie eliberează armele de foc, piesele și componentele esențiale ale acestora, sau muniția, fie ia măsuri în conformitate cu articolul 11 alineatul (1) litera (b).

Articolul 18

(1) Statele membre pot să prevadă ca formalitățile vamale pentru exportul de arme de foc, piese și componentele esențiale ale acestora, sau muniții să fie îndeplinite numai la birourile vamale împuternicite în acest scop.

(2) Statele membre care se prevalează de opțiunea prevăzută la alineatul (1) informează Comisia în legătură cu birourile

vamale abilitate sau modificările ulterioare. Comisia publică și actualizează anual aceste informații în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*.

CAPITOLUL IV

COOPERARE ADMINISTRATIVĂ

Articolul 19

(1) Statele membre, în cooperare cu Comisia și în conformitate cu articolul 21 alineatul (2), iau toate măsurile corespunzătoare pentru a stabili o cooperare și un schimb de informații directe între autoritățile competente în vederea creșterii eficienței măsurilor stabilite de prezentul regulament. Aceste informații pot cuprinde:

- (a) detalii privind exportatorii a căror cerere de autorizație este respinsă sau exportatorii care fac obiectul unor decizii luate de statele membre în conformitate cu articolul 11;
- (b) datele referitoare la destinatari sau alți actori implicați în activități suspecte, și, după caz, la itinerariile parcurse.

(2) Regulamentul (CE) nr. 515/97 al Consiliului privind asistența reciprocă ⁽¹⁾, în special dispozițiile din acesta privind confidențialitatea informațiilor, se aplică, *mutatis mutandis*, măsurilor luate în temeiul prezentului articol, fără a aduce atingere articolului 20 din prezentul regulament.

CAPITOLUL V

DISPOZIȚII GENERALE ȘI FINALE

Articolul 20

(1) Se instituie un grup de coordonare a exporturilor de arme de foc („Grupul de coordonare”), prezidat de un reprezentant al Comisiei. Fiecare stat membru numește un reprezentant în cadrul acestuia.

Grupul de coordonare examinează orice chestiune privind punerea în aplicare a prezentului regulament, care poate fi ridicată fie de către președinte sau de către un reprezentant al unui stat membru. Acesta se supune regulilor de confidențialitate din Regulamentul (CE) nr. 515/97.

(2) Președintele Grupului de coordonare sau grupul de coordonare consultă toate părțile interesate de prezentul regulament, ori de câte ori este necesar.

Articolul 21

(1) Fiecare stat membru informează Comisia cu privire la actele cu putere de lege și actele administrative adoptate în aplicarea prezentului regulament, inclusiv măsurile menționate la articolul 16.

(2) Până la 19 aprilie 2012, fiecare stat membru informează celelalte state membre și Comisia cu privire la autoritățile

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 515/97 al Consiliului din 13 martie 1997 privind asistența reciprocă între autoritățile administrative ale statelor membre și cooperarea dintre acestea și Comisie în vederea asigurării aplicării corespunzătoare a legislației din domeniile vamal și agricol (JO L 82, 22.3.1997, p. 1).

naționale competente pentru punerea în aplicare a articolelor 7, 9, 11 și 17. În baza informațiilor respective, Comisia publică și actualizează anual o listă a respectivelor autorități în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*.

(3) Până la 19 aprilie 2017 și, ulterior, la solicitarea Grupului de coordonare și în orice caz la fiecare zece ani, Comisia reexaminează punerea în aplicare a prezentului regulament și prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea acestuia, care poate include propuneri de modificare. Statele membre furnizează Comisiei toate informațiile necesare pentru întocmirea raportului, inclusiv informații cu privire la utilizarea procedurii unice prevăzute la articolul 4 alineatul (2).

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 14 martie 2012.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
N. WAMMEN

Articolul 22

Prezentul regulament intră în vigoare în cea de a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament se aplică de la 30 septembrie 2012.

Cu toate acestea, articolul 13 alineatele (1) și (2) se aplică din cea de-a treizecea zi de la data intrării în vigoare în Uniunea Europeană a Protocolului ONU privind armele de foc, în urma încheierii acestuia, în conformitate cu articolul 218 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

ANEXA I ⁽¹⁾

Lista armelor de foc, a pieselor și componentelor esențiale ale acestora, precum și a munițiilor

	Descriere	CODUL NC ⁽¹⁾
1	Arme de foc cu țeavă scurtă semiautomate sau cu repetiție	ex 9302 00 00
2	Arme de foc cu țeavă scurtă pentru tragere foc cu foc cu percuția centrală a cartușului	ex 9302 00 00
3	Arme de foc cu țeavă scurtă cu tragere foc cu foc, cu percuție pe ramă, cu o lungime totală sub 28 cm	ex 9302 00 00
4	Arme de foc semiautomate cu țeavă lungă, cu încărcător și cameră ce pot conține împreună mai mult de trei cartușe	ex 9303 20 10 ex 9303 20 95 ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
5	Armele cu țeavă lungă semiautomate ale căror încărcătoare și camere nu pot conține mai mult de trei cartușe, al căror încărcător este amovibil sau armele pentru care nu este garantată imposibilitatea transformării, printr-un utilaj curent, în arme al căror încărcător sau cameră poate să conțină mai mult de trei cartușe	ex 9303 20 10 ex 9303 20 95 ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
6	Arme de foc cu țeavă lungă cu repetiție și semiautomate cu țeavă lisă care nu depășește 60 cm lungime	ex 9303 20 10 ex 9303 20 95
7	Arme de foc semiautomate pentru uz civil, care seamănă cu o armă de foc automată de război	ex 9302 00 00 ex 9303 20 10 ex 9303 20 95 ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
8	Arme de foc cu țeavă lungă cu repetiție altele decât cele menționate la punctul 6	ex 9303 20 95 ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
9	Arme de foc cu una sau mai multe țevi lungi ghintuite pentru tragere foc cu foc	ex 9303 30 00 ex 9303 90 00
10	Arme de foc cu țeavă lungă semiautomate altele decât cele menționate la punctele 4-7	ex 9303 90 00
11	Arme de foc cu țeavă scurtă cu tragere foc cu foc, cu percuție pe ramă, cu o lungime totală de peste 28 cm	ex 9302 00 00
12	Arme de foc cu țeavă lungă lisă, cu tragere foc cu foc	9303 10 00 ex 9303 20 10 ex 9303 20 95
13	Piese realizate în mod specific pentru o armă de foc și indispensabile pentru funcționarea acestora, inclusiv țeava, un cadru sau un recuperator, manșonul mobil sau cilindrul, cuiul percutor sau închizătorul, ca și orice alt dispozitiv realizat sau adaptat pentru atenuarea zgomotului cauzat prin detonarea unei arme de foc Componentele esențiale ale acestor arme de foc: mecanismul de închidere, camera cartușului și țeava armelor de foc care, în calitate de obiecte separate, sunt incluse în categoria în care sunt clasificate armele de foc din care fac parte sau pe care trebuie montate	ex 9305 10 00 ex 9305 21 00 ex 9305 29 00 ex 9305 99 00

⁽¹⁾ Bazată pe Nomenclatura combinată a mărfurilor, prevăzută în Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun.

	Descriere	CODUL NC ⁽¹⁾
14	Muniții: muniția completă sau componentele acesteia, inclusiv tubul cartușului, capsele de inițiere, pulberea, gloanțele sau proiectilele, care sunt folosite într-o armă de foc, cu condiția ca aceste componente să facă ele însele obiectul unei autorizații în statul membru respectiv	ex 3601 00 00 ex 3603 00 90 ex 9306 21 00 ex 9306 29 00 ex 9306 30 10 ex 9306 30 90 ex 9306 90 90
15	Colecții și piese de colecție de interes istoric Obiecte de colecție mai vechi de 100 de ani	ex 9705 00 00 ex 9706 00 00

(1) Acolo unde în fața codului NC figurează un „ex”, regimul este determinat în același timp de codul NC și de descrierea corespunzătoare.

În sensul prezentei anexe:

- (a) „armă de foc cu țeavă scurtă” înseamnă o armă de foc a cărei țeavă nu depășește 30 centimetri sau a cărei lungime totală nu depășește 60 centimetri;
- (b) „armă de foc cu țeavă lungă” înseamnă toate armele de foc, altele decât cele cu țeavă scurtă;
- (c) „armă automată” înseamnă toate armele de foc care, după fiecare foc tras, se încarcă automat și care pot, printr-o singură apăsare de trăgaci, să lanseze mai multe focuri;
- (d) „armă semiautomată” înseamnă toate armele de foc care, după fiecare foc tras, se încarcă automat și care nu pot, printr-o singură apăsare de trăgaci, să lanseze mai mult de un singur foc;
- (e) „armă cu repetiție” înseamnă o armă de foc care, după fiecare foc tras, se încarcă manual, prin introducerea în țeavă a unui cartuș extras din încărcător și transportat cu ajutorul unui mecanism;
- (f) „armă cu tragere foc cu foc” înseamnă o armă de foc fără încărcător care este încărcată înaintea fiecărei trageri prin introducerea manuală a cartușului în camera de încărcare sau într-un spațiu prevăzut în acest scop la intrarea în țeavă.

ANEXA II

(model pentru formularele de autorizație de export)

(menționat la articolul 4 din prezentul regulament)

Atunci când acordă autorizațiile de export, statele membre vor depune eforturi pentru a asigura vizibilitatea tipului de autorizație pe formular.

Prezenta autorizație de export este valabilă în toate statele membre ale Uniunii Europene până la data expirării.

UNIUNEA EUROPEANĂ		EXPORT DE ARME DE FOC [Regulamentul (UE) nr. 258/2012]			
Tipul de autorizare:					
Unică ☐ Multiplă ☐ Globală ☐					
AUTORIZAREA	1	1. Exportatorul <i>Numărul EORI (după caz)</i>	Nr.	2. Numărul de identificare al autorizării ⁽¹⁾	3. Data de expirare
				4. Date de contact	
		5. Destinatari(i) - <i>(numărul EORI, după caz)</i>		6. Autoritatea emitentă	
		7. Agent (Agenți)/Reprezentant (Reprezentanți) <i>(dacă este diferit/sunt diferiți de exportator) (numărul EORI, după caz)</i>	Nr.	8. Țara (țările) de export	Codul ⁽²⁾
				9. Țara (țările) de import și numărul (numerele) autorizăției (autorizațiilor) de import	Codul ⁽²⁾
		10. Destinatarii (destinatarii) finali <i>(dacă este/sunt cunoscut/cunoscuți la momentul expedierii) (numărul EORI, după caz)</i>		11. Țările terțe de tranzit <i>(după caz)</i>	Codul ⁽²⁾
				12. Statul (statele) membru (membri) în care se intenționează parcurgerea procedurii vamale de export	Codul ⁽²⁾
		13. Descrierea produselor	14. Cod al sistemului armonizat sau al nomenclurii combinate <i>(după caz, cu 8 cifre)</i>		
		13a. Marcajul	15. Deviza și valoarea	16. Cantitatea produselor	
		17. Utilizarea finală <i>(după caz)</i>	18. Data contractului <i>(după caz)</i>	19. Procedura vamală de export	
		20. Informații suplimentare necesare în temeiul legislației naționale <i>(a se specifica pe formular)</i>			
		Disponibil pentru informații preimpriate			
		La discreția statelor membre			
	A se completa de către autoritatea emitentă				
	Semnătura		Ștampila		
	Autoritate emitentă				
	Locul și data				

⁽¹⁾ A se completa de către autoritatea emitentă.⁽²⁾ A se vedea Regulamentul (CE) nr. 1172/95 al Consiliului (JO L 118, 25.5.1995, p. 10).

UNIUNEA EUROPEANĂ

1a ⁽¹⁾	1. Exportatorul	2. Număr de identificare	9. Țara de import și numărul autorizației de import	
	5. Destinatar			
AUTORIZAREA	13.1. Descrierea produselor	14. Codul mărfurilor (<i>după caz, cu 8 cifre</i>)		
	13a. Marcajul	15. Deviza și valoarea	16. Cantitatea produselor	
	13.2. Descrierea produselor	14. Codul mărfurilor (<i>după caz, cu 8 cifre</i>)		
	13a. Marcajul	15. Deviza și valoarea	16. Cantitatea produselor	
	13.3. Descrierea produselor	14. Codul mărfurilor (<i>după caz, 8 cifre</i>)		
	13a. Marcajul	15. Deviza și valoarea	16. Cantitatea produselor	
	13.4. Descrierea produselor	14. Codul mărfurilor (<i>după caz, 8 cifre</i>)		
	13a. Marcajul	15. Deviza și valoarea	16. Cantitatea produselor	
	13.5. Descrierea produselor	14. Codul mărfurilor (<i>după caz, 8 cifre</i>)		
	13a. Marcajul	15. Deviza și valoarea	16. Cantitatea produselor	
	13.6. Descrierea produselor	14. Codul mărfurilor (<i>după caz, 8 cifre</i>)		
	13a. Marcajul	15. Deviza și valoarea	16. Cantitatea produselor	
	13.7. Descrierea produselor	14. Codul mărfurilor (<i>după caz, 8 cifre</i>)		
	13a. Marcajul	15. Deviza și valoarea	16. Cantitatea produselor	

Observație: Pentru fiecare destinatar trebuie completat un model separat, conform cu modelul 1a. În secțiunea 1 a coloanei 22 se înscrie cantitatea care este încă disponibilă și în secțiunea a 2-a a coloanei 22 se înscrie cantitatea scăzută cu această ocazie.

21. Cantitate/valoare netă (<i>masa netă/altă unitate de măsură cu indicarea acesteia</i>)		24. Document vamal (<i>tipul și numărul</i>) sau extras (<i>nr.</i>) și data scăderii	25. Statul membru, numele și semnătura, ștampila autorității responsabile pentru scădere
22. În cifre	23. În litere pentru cantitatea/valoarea scăzută		
1			
2			
1			
2			
1			
2			
1			
2			
1			
2			
1			
2			

(1) Pentru fiecare destinatar trebuie completat un model separat.

**REGULAMENTUL (UE) NR. 259/2012 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 14 martie 2012**

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 648/2004 în ceea ce privește utilizarea fosfaților și a altor compuși ai fosforului în detergenții de rufe destinați consumatorilor și în detergenții pentru mașini automate de spălat vase destinați consumatorilor

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) În raportul său din 4 mai 2007 către Consiliu și Parlamentul European, Comisia a evaluat, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 648/2004 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾, utilizarea fosfaților în detergenți. După o analiză aprofundată, s-a ajuns la concluzia că utilizarea fosfaților în detergenții de rufe destinați consumatorilor și în detergenții pentru mașini automate de spălat vase destinați consumatorilor ar trebui limitată pentru a se reduce contribuția fosfaților din detergenți la riscurile de eutrofizare și pentru a fi diminuate costurile de eliminare a fosfaților în stațiile de epurare a apelor reziduale. Economii astfel realizate depășesc costul reprezentat de realizarea de alte formule pentru detergenții de rufe destinați consumatorilor prin utilizarea unor alternative la fosfați.
- (2) Pentru a fi eficiente, alternativele pentru detergenții de rufe destinați consumatorilor pe bază de fosfați trebuie să conțină alți compuși ai fosforului în cantități mici, și anume fosfonații, care, dacă sunt utilizați în cantități mai ridicate, pot deveni nocivi pentru mediu. Deși este important să se încurajeze utilizarea unor substanțe alternative cu un profil ecologic mai favorabil decât cel al fosfaților și al altor compuși ai fosforului în fabricarea detergenților de rufe destinați consumatorilor și al detergenților pentru mașini automate de spălat vase destinați consumatorilor, aceste substanțe ar trebui, în condiții normale de utilizare, să nu prezinte niciun risc sau să prezinte un risc mai scăzut pentru oameni și/sau pentru

mediu. Prin urmare, pentru evaluarea acestor substanțe ar trebui să se recurgă, atunci când este oportun, la sistemul REACH ⁽⁴⁾.

- (3) În ceea ce privește interacțiunea între fosfați și alți compuși ai fosforului, este necesară definirea cu grijă a domeniului de aplicare și a nivelului limitării utilizării de fosfați în detergenții de rufe destinați consumatorilor și în detergenții pentru mașini automate de spălat vase destinați consumatorilor. Limitarea ar trebui să se aplice nu numai fosfaților, ci și tuturor compușilor fosforului, pentru a împiedica simpla înlocuire a altor compuși ai fosforului cu fosfați. Limitarea conținutului de fosfor ar trebui să fie suficient de redusă pentru a împiedica în mod eficient comercializarea formulelor de detergenți de rufe destinați consumatorilor pe bază de fosfați și, în același timp, suficient de mare pentru a autoriza prezența unei cantități minime de fosfonați necesari pentru formulele alternative.
- (4) În prezent, nu este adecvată extinderea limitărilor privind utilizarea fosfaților și a altor compuși ai fosforului în detergenții de rufe destinați consumatorilor și în detergenții pentru mașini automate de spălat vase destinați consumatorilor la detergenții industriali și instituționali la nivelul Uniunii, deoarece nu sunt încă disponibile alternative viabile din punct de vedere economic și tehnic pentru utilizarea fosfaților în tipurile respective de detergenți. În ceea ce privește detergenții pentru mașini automate de spălat vase destinați consumatorilor, este probabil ca în viitorul apropiat să fie disponibile la o scară mai largă alternative la astfel de substanțe. Prin urmare, ar trebui să se prevadă o restricție în ceea ce privește utilizarea fosfaților în acești detergenți. O astfel de restricție ar trebui să se aplice de la o dată ulterioară până la care se preconizează că vor fi disponibile la scară largă alternative la fosfați, astfel încât să se stimuleze dezvoltarea de noi produse. De asemenea, ar trebui să se specifice un conținut maxim permis de fosfor pe baza dovezilor actuale, inclusiv a restricțiilor naționale existente cu privire la fosforul din detergenții pentru mașini automate de spălat vase destinați consumatorilor. Cu toate acestea, ar trebui să se prevadă că, înainte ca această restricție să devină aplicabilă în întreaga Uniune, Comisia ar trebui să realizeze o evaluare aprofundată cu privire la valoarea-limită pe baza celor mai recente date disponibile și, dacă se justifică, să prezinte o propunere legislativă. Această evaluare ar trebui să includă impactul pe care îl au asupra mediului, a industriei și a consumatorilor detergenții pentru mașini automate de spălat vase destinați consumatorilor cu valori ale concentrației de

⁽¹⁾ JO C 132, 3.5.2011, p. 71.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 14 decembrie 2011 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 10 februarie 2012.

⁽³⁾ JO L 104, 8.4.2004, p. 1.

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice (JO L 396, 30.12.2006, p. 1).

fosfor mai mari și mai mici decât valoarea-limită stabilită în anexa VIa și alternativele la aceștia, ținându-se seama de aspecte precum costul, disponibilitatea, puterea de curățare și impactul asupra tratării apei reziduale.

- (5) Unul dintre obiectivele prezentului regulament constă în protejarea mediului prin reducerea eutrofizării cauzate de fosforul din detergenții utilizați destinați consumatorilor. Prin urmare, statele membre care deja au impus unele restricții asupra fosforului din detergenții pentru mașini automate de spălat vase destinați consumatorilor nu ar trebui să fie obligate să adapteze aceste restricții înainte ca restricția la nivelul Uniunii să devină aplicabilă. În plus, ar fi de dorit ca statelor membre să li se permită să introducă treptat restricțiile prevăzute în prezentul regulament, cât mai curând posibil.
- (6) Pentru îmbunătățirea lizibilității, ar trebui inclusă o definiție a termenului „curățare” în Regulamentul (CE) nr. 648/2004 în loc să se facă trimitere la standardul ISO relevant și, de asemenea, ar trebui incluse definiții pentru „detergent de rufe destinat consumatorilor” și „detergent pentru mașini automate de spălat vase destinat consumatorilor”. De asemenea, ar trebui să se clarifice definiția pentru „introducere pe piață” și să se includă o definiție pentru „punere la dispoziție pe piață”.
- (7) Pentru furnizarea unor informații precise în cel mai scurt timp, ar trebui modernizat modul în care Comisia publică listele autorităților competente și ale laboratoarelor acreditate.
- (8) În vederea adaptării Regulamentului (CE) nr. 648/2004 la progresele științifice și tehnice, a introducerii de dispoziții privind detergenții pe bază de solvenți și a introducerii de limite de concentrație individuale adecvate bazate pe riscurile existente pentru parfumurile alergene, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește modificarea anexelor la regulamentul respectiv care sunt necesare pentru realizarea acestor obiective. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Comisia, atunci când pregătește și elaborează acte delegate, ar trebui să asigure o transmitere simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.
- (9) Statele membre ar trebui să stabilească norme privind sancțiunile aplicabile în cazurile de încălcare a Regulamentului (CE) nr. 648/2004 și să se asigure că acestea sunt puse în aplicare. Sancțiunile respective ar trebui să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.
- (10) Este necesar să se prevadă o aplicare întârziată a restricțiilor stabilite în prezentul regulament, pentru a li se permite operatorilor economici, în special întreprinderilor mici și mijlocii, să realizeze alte formule pentru detergenții de rufe destinați consumatorilor și pentru

detergenții pentru mașini automate de spălat vase destinați consumatorilor pe bază de fosfați prin utilizarea unor alternative, în cadrul ciclului lor obișnuit de înnoire a formulelor, în vederea minimizării costurilor.

- (11) Deoarece obiectivele prezentului regulament, și anume reducerea contribuției fosfaților din detergenții destinați consumatorilor la riscurile de eutrofizare, diminuarea costurilor eliminării fosfaților în stațiile de epurare a apelor reziduale și asigurarea bunei funcționări a pieței interne a detergenților de rufe destinați consumatorilor și a detergenților pentru mașini automate de spălat vase destinați consumatorilor, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre deoarece măsurile naționale care conțin specificații tehnice diferite nu pot asigura o îmbunătățire generală a calității apei care traversează granițele naționale și, în consecință, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.
- (12) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 648/2004 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 648/2004 se modifică după cum urmează:

- La articolul 1 alineatul (2), a treia și a patra liniuță se înlocuiesc cu următorul text și se adaugă o a cincea liniuță:
 - „— etichetarea suplimentară a detergenților, care să includă parfumurile alergene;
 - informațiile pe care producătorii trebuie să le pună la dispoziția autorităților competente și a personalului medical din statele membre;
 - limitări ale conținutului de fosfați și de alți compuși ai fosforului în detergenții de rufe destinați consumatorilor și în detergenții pentru mașini automate de spălat vase destinați consumatorilor.”
- Articolul 2 se modifică după cum urmează:
 - (a) se introduc următoarele puncte:

„1a. «Detergent de rufe destinat consumatorilor» înseamnă un detergent de rufe introdus pe piață în vederea utilizării de către nespecialiști, inclusiv în spălătoriile publice.

1b. «Detergent pentru mașini automate de spălat vase destinat consumatorilor» înseamnă un detergent introdus pe piață în vederea utilizării în mașinile automate de spălat vase de către nespecialiști.»;

(b) punctul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„3. «Curățare» înseamnă procesul prin care o depunere nedorită este îndepărtată de pe un substrat sau dintr-un substrat și adusă în stare de soluție sau dispersie.»;

(c) punctul 9 se înlocuiește cu următorul text:

„9. «Introducere pe piață» înseamnă prima punere la dispoziție pe piața Uniunii. Importul pe teritoriul vamal al Uniunii se consideră introducere pe piață.

9a. «Punere la dispoziție pe piață» înseamnă orice furnizare în vederea distribuției, a consumului sau a uzului pe piața Uniunii în cursul unei activități comerciale, contra cost sau gratuit.»

3. Se introduce următorul articol:

„Articolul 4a

Limitări ale conținutului de fosfați și de alți compuși ai fosforului

Detergenții enumerați în anexa VIa care nu respectă limitele conținutului de fosfați și de alți compuși ai fosforului stabilite în anexa respectivă nu mai pot fi introduși pe piață din datele prevăzute în anexa menționată.»

4. La articolul 8, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Comisia pune la dispoziția publicului listele autorităților competente menționate la alineatul (1) și a laboratoarelor acreditate menționate la alineatul (2).»

5. La articolul 11, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) În plus, pe ambalajul detergenților de rufe destinați consumatorilor și al detergenților pentru mașini automate de spălat vase destinați consumatorilor se trec informațiile prevăzute în anexa VII secțiunea B.»

6. La articolul 12 se elimină alineatul (3).

7. Articolele 13 și 14 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 13

Adaptarea anexelor

(1) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 13a pentru a introduce modificările necesare adaptării anexelor I-IV, VII și VIII la progresele științifice și tehnice. Comisia utilizează, în măsura în care este posibil, standardele europene.

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 13a pentru a introduce modificările necesare adaptării anexelor la prezentul regulament în ceea ce privește detergenții pe bază de solvenți.

(3) Atunci când Comitetul Științific pentru Siguranța Consumatorului fixează limite de concentrație individuale bazate pe riscurile existente pentru parfumurile alergene, Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 13a pentru a adapta în consecință limita de 0,01 % stabilită în anexa VII secțiunea A.

Articolul 13a

Exercitarea delegării

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 13 se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 19 aprilie 2012. Până la 19 iulie 2016, Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 13 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 13 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu 2 luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 14

Clauza de liberă circulație

(1) Statele membre nu interzic, nu restrâng și nu împiedică punerea la dispoziție pe piață a detergenților și/sau a agenților tensioactivi pentru detergenți care respectă cerințele prezentului regulament din motivele enumerate în prezentul regulament.

(2) Statele membre pot menține sau adopta norme naționale cu privire la restricțiile referitoare la conținutul de fosfați și de alți compuși ai fosforului în detergenții pentru care anexa VIa nu stabilește restricții privind conținutul, atunci când acest lucru se justifică în special din motive precum protecția sănătății publice sau a mediului și când există alternative viabile din punct de vedere tehnic și economic.

(3) Statele membre pot menține normele naționale aflate în vigoare la 19 martie 2012 referitoare la restricțiile privind conținutul de fosfați și de alți compuși ai fosforului în detergenții pentru care restricțiile stabilite în anexa VIa nu au devenit încă aplicabile. Astfel de măsuri naționale existente sunt comunicate Comisiei până la 30 septembrie 2012 și pot rămâne în vigoare până la data la care se aplică restricțiile prevăzute în anexa VIa.

(4) De la 19 martie 2012 până la 31 decembrie 2016, statele membre pot adopta norme naționale care pun în aplicare restricția privind conținutul de fosfați și alți compuși ai fosforului prevăzută la punctul 2 din anexa VIa, atunci când acest lucru se justifică în special din motive precum protecția sănătății publice sau a mediului și când există alternative viabile din punct de vedere tehnic și economic. Statele membre comunică astfel de măsuri Comisiei în conformitate cu Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul standardelor, reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale (*).

(5) Comisia pune la dispoziția publicului lista măsurilor naționale menționate la alineatele (3) și (4).

(*) JO L 204, 21.7.1998, p. 37.”

8. La articolul 15, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazul în care un stat membru are motive întemeiate să considere că un anumit detergent, deși respectă cerințele prezentului regulament, constituie un risc pentru siguranța sau sănătatea oamenilor sau a animalelor sau un risc pentru mediu, acesta poate adopta toate măsurile provizorii corespunzătoare, proporționale cu natura riscului, pentru a se asigura că detergentul în cauză nu mai prezintă riscul respectiv sau este retras de pe piață ori este retrimis la producător într-un termen rezonabil sau că disponibilitatea sa este restrânsă în orice alt mod.

Statul membru în cauză informează de îndată celelalte state membre și Comisia cu privire la aceasta și prezintă motivele deciziei sale.”

9. Articolul 16 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 16

Raport

(1) Până la 31 decembrie 2014, Comisia evaluează prin intermediul unei analize detaliate, ținând seama de infor-

mațiile din partea statelor membre cu privire la conținutul de fosfor din detergenții pentru mașini automate de spălat vase destinați consumatorilor introduși pe piață pe teritoriile lor și luând în considerare toate informațiile științifice existente sau noi pe care le are la dispoziție referitoare la substanțele utilizate în formulele care conțin fosfați și în formulele alternative, dacă restricția prevăzută la punctul 2 din anexa VIa ar trebui modificată. Evaluarea respectivă include o analiză a impactului pe care îl au asupra mediului, a industriei și a consumatorilor detergenții pentru mașini automate de spălat vase destinați consumatorilor cu valori ale concentrației de fosfor mai mari și mai mici decât valoarea-limită prevăzută în anexa VIa, ținându-se seama de aspecte precum costul, disponibilitatea, puterea de curățare și impactul asupra tratării apei reziduale. Comisia transmite respectiva evaluare amănunțită Parlamentului European și Consiliului.

(2) În plus, în cazul în care Comisia consideră, pe baza analizei detaliate menționate la alineatul (1), că este necesară revizuirea restricției privind fosfații și alți compuși ai fosforului utilizați în detergenții pentru mașini automate de spălat vase destinați consumatorilor, aceasta prezintă o propunere legislativă corespunzătoare până la 1 iulie 2015. Orice astfel de propunere trebuie să fie menită să reducă la minimum impactul negativ pe care îl au toți detergenții pentru mașini automate de spălat vase destinați consumatorilor asupra mediului, ținând seama totodată de toate costurile economice identificate în respectiva analiză detaliată. Cu excepția cazului în care Parlamentul European și Consiliul, pe baza unei astfel de propuneri, adoptă o decizie în sens contrar până la 31 decembrie 2016, valoarea-limită prevăzută la punctul 2 din anexa VIa devine valoarea-limită a conținutului de fosfor din detergenții pentru mașini automate de spălat vase destinați consumatorilor de la data prevăzută la acel punct.”

10. Articolul 18 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 18

Sancțiuni

Statele membre stabilesc normele privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării prezentului regulament și iau toate măsurile necesare pentru a asigura punerea în aplicare a acestora. Acestea pot include măsuri care permit autorităților competente din statele membre să împiedice punerea la dispoziție pe piață a detergenților sau a agenților tensioactivi pentru detergenți care nu respectă dispozițiile prezentului regulament. Sancțiunile stabilite trebuie să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare. Statele membre comunică fără întârziere Comisiei aceste prevederi, precum și orice altă modificare ulterioară care afectează prevederile respective.

Normele respective includ măsuri care permit autorităților competente din statele membre să rețină transporturile de detergenți care nu respectă dispozițiile prezentului regulament.”

11. Textul din anexa la prezentul regulament se introduce ca anexa VIa la Regulamentul (CE) nr. 648/2004.

12. Anexa VII se modifică după cum urmează:

(a) în secțiunea A se elimină următorul text:

„În cazul în care, ulterior, SCCNFP stabilește pentru parfumurile alergene limite ale concentrațiilor individuale în funcție de risc, Comisia propune adoptarea acestor limite pentru a înlocui limita de 0,01 % menționată anterior. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 12 alineatul (3).”;

(b) secțiunea B se înlocuiește cu următorul text:

„B. Etichetarea informațiilor privind dozarea

În conformitate cu articolul 11 alineatul (4), pentru ambalajele detergenților care se vând publicului larg se aplică dispozițiile prezentate în continuare, referitoare la etichetare.

Detergenți de rufe destinați consumatorilor

Ambalajul detergenților care se vând publicului larg, destinați utilizării ca detergenți de rufe, conține următoarele informații:

- cantitățile recomandate și/sau instrucțiunile de dozare exprimate în mililitri sau grame corespunzătoare unei încărcături standard a mașinii de spălat, pentru apă cu duritate scăzută, medie și ridicată, și instrucțiunile pentru unul sau două cicluri de spălare;
- în cazul detergenților universali, numărul de încărcături standard ale mașinii de spălat pentru rufe «cu grad mediu de murdărire» și, în cazul detergenților pentru rufe delicate, numărul de încărcături standard ale mașinii de spălat pentru rufe «cu grad redus de murdărire», care pot fi spălate cu cantitatea aflată în ambalaj, în condițiile în care se utilizează apă de duritate medie, corespunzătoare unei concentrații de 2,5 milimoli CaCO₃/l;

- în cazul în care produsul este însoțit de o cupă de dozare, capacitatea acesteia este indicată în mililitri sau grame și se prevăd marcaje pentru a indica dozele de detergent adecvate pentru o încărcătură standard a mașinii de spălat și pentru apă cu duritate scăzută, medie și ridicată.

Încărcăturile standard ale mașinilor de spălat sunt de 4,5 kg de rufe uscate în cazul detergenților universali și 2,5 kg de rufe uscate pentru detergenții destinați rufelor delicate, în conformitate cu definițiile din Decizia 1999/476/CE a Comisiei din 10 iunie 1999 de stabilire a criteriilor ecologice de acordare a etichetei ecologice comunitare pentru detergenții de rufe (*). Un detergent este considerat detergent universal dacă indicațiile producătorului nu promovează în principal utilizări care menajează țesăturile, respectiv spălarea la temperaturi joase, fibre și culori delicate.

Detergenți pentru mașini automate de spălat vase destinați consumatorilor

Ambalajul detergenților care se vând publicului larg, destinați utilizării ca detergenți pentru mașini automate de spălat vase, conține următoarele informații:

- dozarea standard, exprimată în grame sau ml sau sub formă de număr de tablete pentru ciclul principal de spălare pentru veselă cu un grad normal de murdărire într-o mașină de spălat pentru 12 seturi încărcată complet, prevăzând, dacă este relevant, diferențele dintre duritate scăzută, medie și ridicată a apei.

(*) JO L 187, 20.7.1999, p. 52. Decizie astfel cum a fost modificată prin Decizia 2011/264/UE (JO L 111, 30.4.2011, p. 34).”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 14 martie 2012.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
N. WAMMEN

ANEXĂ

„ANEXA VIa

LIMITĂRI ALE CONȚINUTULUI DE FOSFAȚI ȘI DE ALȚI COMPUȘI AI FOSFORULUI

Detergent	Limitări	Data de la care se aplică limitarea
1. Detergenți de rufe destinați consumatorilor	<p>Nu se introduc pe piață în cazul în care conținutul total de fosfor este mai mare de sau egal cu 0,5 grame din cantitatea recomandată de detergent pentru folosirea în ciclul principal al procesului de spălare pentru o încărcare standard a mașinii de spălat, în sensul definiției din anexa VII secțiunea B pentru apă cu duritate ridicată</p> <p>— pentru țesăturile «cu un grad normal de murdărie», în cazul detergenților universali;</p> <p>— pentru țesăturile «cu un grad scăzut de murdărie», în cazul detergenților pentru țesături delicate.</p>	30 iunie 2013
2. Detergenți pentru mașini automate de spălat vase destinați consumatorilor	Nu se introduc pe piață în cazul în care conținutul total de fosfor este mai mare de sau egal cu 0,3 grame din doza standard în sensul definiției din anexa VII secțiunea B.	1 ianuarie 2017”

**REGULAMENTUL (UE) NR. 260/2012 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 14 martie 2012**

de stabilire a cerințelor tehnice și comerciale aplicabile operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă în euro și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

(1) Crearea unei piețe integrate a plăților electronice în euro, fără a se face distincția între plățile naționale și cele transfrontaliere, este necesară pentru buna funcționare a pieței interne. În acest scop, zona unică de plăți în euro (denumită în continuare „SEPA”) vizează dezvoltarea de servicii de plată comune la nivelul Uniunii, care urmează să înlocuiască serviciile naționale de plată actuale. Ca rezultat al introducerii de standarde, reguli și practici de plată comune și deschise și prin intermediul procesării integrate a plăților, SEPA urmează să ofere persoanelor fizice și juridice din Uniune servicii de plată în euro sigure, la prețuri avantajoase, fiabile și ușor de utilizat. Acestea ar trebui să se aplice plăților din cadrul SEPA la nivel național și internațional, în temeiul aceluiași condiții de bază și cu aceleași drepturi și obligații, indiferent de locul în care se află pe teritoriul Uniunii. SEPA ar trebui realizată astfel încât să faciliteze accesul nou veniților pe piață și dezvoltarea de noi produse și să creeze condiții favorabile pentru intensificarea concurenței în domeniul serviciilor de plată, pentru o dezvoltare nestânjenită și pentru o implementare rapidă la nivelul Uniunii a inovațiilor în materie de plăți. Prin urmare, îmbunătățirea economiilor de scară, creșterea eficienței operaționale și consolidarea concurenței ar trebui să determine o presiune pentru scăderea prețurilor serviciilor de plată electronică în euro pe baza celor mai bune produse. Efectele acesteia ar trebui să fie semnificative în special în statele membre unde plățile sunt

relativ costisitoare, în comparație cu alte state membre. Tranziția către SEPA nu ar trebui să fie însoțită de o creștere generală a prețurilor pentru utilizatorii serviciilor de plată (denumiți în continuare „USP”) în general și pentru consumatori în special. În schimb, în cazul în care USP este un consumator, ar trebui încurajat principiul potrivit căruia nu se percep comisioane mai mari. Comisia va continua să monitorizeze evoluția prețurilor în sectorul plăților și este invitată să prezinte o analiză anuală în acest sens.

(2) Succesul SEPA este foarte important din punct de vedere economic și politic. SEPA este în deplină concordanță cu Strategia Europa 2020, care vizează o economie mai inteligentă, a cărei prosperitate decurge din inovare și dintr-o utilizare mai eficientă a resurselor disponibile. Atât Parlamentul European, prin rezoluțiile sale din 12 martie 2009 ⁽⁴⁾ și din 10 martie 2010 ⁽⁵⁾ referitoare la implementarea SEPA, cât și Consiliul, în concluziile adoptate la 2 decembrie 2009, au subliniat importanța realizării unei migrări rapide către SEPA.

(3) Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne ⁽⁶⁾ asigură un bază juridică modernă pentru crearea unei piețe interne de plăți în cadrul căreia SEPA este un element fundamental.

(4) Regulamentul (CE) nr. 924/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind plățile transfrontaliere în Comunitate ⁽⁷⁾ prevede la rândul său o serie de măsuri de facilitare a realizării SEPA, precum extinderea principiului egalității comisiunilor la operațiunile transfrontaliere de debitare directă și accesibilitatea în cazul operațiunilor de debitare directă.

(5) Eforturile de autoreglementare ale sectorului bancar european prin inițiativa SEPA nu s-au dovedit suficiente pentru a impulsiona migrarea concertată către scheme de transfer de credit și de debitare directă la nivelul întregii Uniuni, atât pe componenta ofertei, cât și pe cea a cererii. Mai precis, interesele consumatorilor și ale altor utilizatori nu au fost luate în considerare în mod suficient și nici transparent. Vocea tuturor părților interesate ar trebui să se facă auzită. Mai mult, acest proces de autoreglementare nu a fost supus unor mecanisme corespunzătoare de guvernare, fapt care poate explica parțial adoptarea lentă la nivelul componentei cererii. Deși

⁽¹⁾ JO C 155, 25.5.2011, p. 1.

⁽²⁾ JO C 218, 23.7.2011, p. 74.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 14 februarie 2012 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 28 februarie 2012.

⁽⁴⁾ JO C 87 E, 1.4.2010, p. 166.

⁽⁵⁾ JO C 349 E, 22.12.2010, p. 43.

⁽⁶⁾ JO L 319, 5.12.2007, p. 1.

⁽⁷⁾ JO L 266, 9.10.2009, p. 11.

recenta înființare a Consiliului SEPA reprezintă o îmbunătățire semnificativă pentru guvernanta proiectului SEPA, guvernanta rămâne încă, în mod fundamental și formal, sub autoritatea principală a Consiliului European al Plăților (CEP). Comisia ar trebui, prin urmare, să revizuiască acordurile privind guvernanta pentru întreg proiectul SEPA înainte de sfârșitul anului 2012 și, dacă este cazul, să prezinte o propunere în acest sens. Această revizuire ar trebui să analizeze, printre altele, componența CEP, interacțiunea dintre CEP și o structură de guvernanta superioară, cum ar fi Consiliul EPA, precum și rolul acestei structuri superioare.

(6) Numai o migrare rapidă și cuprinzătoare către sistemele de transfer de credit și de debitare directă la nivelul întregii Uniuni este de natură să genereze toate beneficiile unei piețe a plăților integrate, pentru a se putea elimina costurile ridicate generate de operarea simultană a produselor tradiționale și a SEPA. Prin urmare, ar trebui stabilite reguli care să acopere executarea tuturor operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă în euro pe teritoriul Uniunii. Totuși, în această etapă nu ar trebui să se acopere și operațiunile prin card, deoarece standardele comune pentru plata prin card în Uniune sunt încă în curs de elaborare. Remiterea de bani, plățile procesate intern, operațiunile de plată de mare valoare, plățile între prestatorii de servicii de plată (PSP) în cont propriu și plățile de pe telefonul mobil sau orice alte mijloace de telecomunicații sau dispozitive digitale sau IT nu ar trebui să fie guvernate de respectivele reguli, deoarece aceste servicii de plată nu sunt comparabile cu transferul de credit sau cu debitarea directă. În cazul în care se utilizează un card de plată la punctul de vânzare sau alt dispozitiv, cum ar fi un telefon mobil, ca mijloc de a iniția o operațiune de plată, fie la punctul de vânzare, fie la distanță, operațiune care are ca rezultat direct un transfer de credit sau o debitare directă spre sau dintr-un cont de plăți identificat prin numărul național existent de cont bancar de bază (*basic bank account number* – BBAN) sau prin numărul internațional de cont bancar (*international bank account number* – IBAN), respectiva operațiune de plată ar trebui, cu toate acestea, inclusă. În plus, date fiind caracteristicile specifice ale plăților procesate prin intermediul sistemelor de plăți de mare valoare, și anume caracterul lor prioritar, urgent și, în principal, valoarea lor mare, nu este potrivit ca prezentul regulament să acopere astfel de plăți. Această excludere nu ar trebui să se refere și la plățile cu debitare directă, decât dacă plătitorul a solicitat explicit ca plata să fie direcționată printr-un sistem de plăți de mare valoare.

(7) Actualmente există mai multe servicii de plată, majoritatea fiind destinate plăților prin internet, care utilizează IBAN și codul de identificare comercială (BIC) și se bazează pe transfer de credit sau pe debitare directă, dar au și caracteristici suplimentare. Se anticipează extinderea acestor servicii dincolo de actualele frontiere naționale și îndeplinirea de către acestea a nevoii consumatorilor de a beneficia de servicii de plată inovatoare, sigure și ieftine. Pentru a nu exclude aceste servicii de pe piață, termenele limită pentru transferurile de credit și debitările directe prevăzute de prezentul regulament ar

trebui să se aplice numai transferului de credit sau debitării directe aflate la baza tranzacțiilor respective.

- (8) Pentru marea majoritate a operațiunilor de plată efectuate în Uniune, este posibil să se identifice un cont unic de plăți folosind doar IBAN, fără specificarea suplimentară a BIC-ului. Reflectând această realitate, băncile dintr-o serie de state membre au stabilit deja un registru, o bază de date sau alte mijloace tehnice pentru a identifica BIC-ul corespunzător unui anumit IBAN. BIC-ul este necesar doar într-un număr mic și limitat de cazuri. Este nejustificat și extrem de dificil ca toți plătitorii și beneficiarii plăților de pe teritoriul Uniunii să fie obligați să furnizeze mereu BIC-ul pe lângă IBAN pentru numărul mic de cazuri în care acest cod este în prezent necesar. O abordare mult mai simplă ar fi ca PSP și alte părți să soluționeze și să elimine cazurile în care un cont de plăți nu poate fi identificat fără echivoc prin IBAN. Prin urmare, ar trebui dezvoltate mijloacele tehnice necesare pentru ca toți utilizatorii să poată identifica fără echivoc un cont de plăți prin IBAN.
- (9) Pentru ca o operațiune de transfer de credit să fie efectuată, contul de plăți al beneficiarului plății trebuie să fie accesibil. Prin urmare, pentru a încuraja adoptarea acestor servicii de transfer de credit și de debitare directă la nivelul Uniunii, ar trebui stabilită, pe tot teritoriul Uniunii, obligația de accesibilitate. Pentru îmbunătățirea transparenței, este oportun să se consolideze această obligație și obligația de accesibilitate pentru debitările directe, deja stabilită prin Regulamentul (CE) nr. 924/2009, într-un act unic. Toate conturile de beneficiar accesibile pentru un transfer de credit național ar trebui să fie accesibile și în cadrul unei scheme de transfer de credite la nivelul Uniunii. Toate conturile de plătitor accesibile pentru operațiunile naționale de debitare directă ar trebui să fie accesibile și în cadrul unei scheme de debitare directă la nivelul Uniunii. Această accesibilitate ar trebui să fie aplicabilă indiferent dacă un PSP decide să participe sau nu la un anumită schemă de transfer de credit sau de debitare directă.
- (10) Interoperabilitatea tehnică este o condiție prealabilă a concurenței. Pentru a crea o piață integrată a sistemelor de plăți electronice în euro, este esențial ca procesarea operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă să nu fie împiedicată de norme comerciale și obstacole tehnice cum ar fi participarea obligatorie la mai mult de un sistem pentru compensarea plăților transfrontaliere. Operațiunile de transfer de credit și de debitare directă ar trebui să fie efectuate în temeiul unei scheme ale cărei reguli de bază să fie acceptate de PSP reprezentând majoritatea PSP din majoritatea statelor membre și care să constituie majoritatea PSP din Uniune și care să fie aceleași pentru operațiunile de transfer de credit și de debitare directă naționale și pentru cele transfrontaliere. Dacă pentru procesarea acestor plăți există mai mult de un sistem de plăți, aceste sisteme ar trebui să fie interoperabile, prin utilizarea standardelor din Uniune și internaționale, pentru ca toți USP și toți PSP să se poată bucura de buna derulare a plăților de retail în euro din Uniune.

- (11) Având în vedere caracteristicile specifice ale pieței întreprinderilor, deși schemele de transfer de credit sau de debitare directă între întreprinderi trebuie să respecte toate celelalte dispoziții ale prezentului regulament, inclusiv aplicarea de norme identice pentru operațiunile transfrontaliere și pentru cele naționale, cerința ca la schemă să participe majoritatea PSP din majoritatea statelor membre ar trebui să se aplice doar în măsura în care este necesar ca PSP care oferă servicii de transfer de credit sau de debitare directă între întreprinderi să reprezinte majoritatea PSP din majoritatea statelor membre în care sunt disponibile astfel de servicii și să constituie majoritatea PSP care oferă astfel de servicii în cadrul Uniunii.
- (12) Este esențial să se determine cerințele tehnice care să stabilească fără echivoc condițiile pe care trebuie să le respecte schemele de plăți la nivelul întregii Uniuni, care urmează a fi elaborate în cadrul unor demersuri corespunzătoare în materie de guvernare, pentru a putea asigura interoperabilitatea dintre sistemele de plăți. Aceste cerințe tehnice nu ar trebui să restricționeze flexibilitatea și inovarea, ci ar trebui să fie deschise și neutre față de noi evoluții și îmbunătățiri ale pieței de plăți. Cerințele tehnice ar trebui concepute ținând cont de caracteristicile transferului de credit și ale debitării directe, în special în ceea ce privește elementele de date conținute în mesajul aferent plății.
- (13) Este important să se ia măsuri pentru a consolida încrederea USP în utilizarea unor astfel de servicii, în special în cazul debitărilor directe. Astfel de măsuri ar trebui să permită plătitorilor să le ceară PSP aferenți să limiteze încasarea prin debitare directă la o anumită sumă sau o anumită periodicitate și să stabilească liste pozitive sau negative specifice ale beneficiarilor plăților. În cadrul instituirii schemelor de debitare directă la nivelul Uniunii, este adecvat ca de aceste controale să poată beneficia consumatorii. Cu toate acestea, pentru punerea în aplicare practică a acestor controale asupra beneficiarilor plăților, este important ca PSP să poată efectua controale pe baza IBAN-ului și, pentru o perioadă de tranziție și doar când va fi necesar, pe baza BIC-ului sau pe baza altui cod unic de identificare al unui anumit beneficiar al plății. Alte drepturi relevante ale utilizatorilor sunt deja stabilite în Directiva 2007/64/CE și ar trebui garantate integral.
- (14) Standardizarea tehnică este o piatră de hotar pentru integrarea rețelelor precum piața plăților din UE. Utilizarea standardelor elaborate de organisme de standardizare europene sau internaționale ar trebui să fie obligatorie pentru toate tranzacțiile relevante, începând cu o dată stabilită. În contextul plăților, aceste standarde obligatorii sunt IBAN-ul, BIC-ul și standardul „ISO 20022 XML” pentru mesajele din domeniul serviciilor financiare. Prin urmare, utilizarea obligatorie a acestor standarde de către toți PSP reprezintă o condiție a interoperabilității complete în UE. Ar trebui promovată în special utilizarea obligatorie, acolo unde este cazul, a IBAN și BIC-ului printr-un proces amplu de comunicare și prin măsuri de facilitare în statele membre prin care să se permită o tranziție lină și facilă către transferurile de credit și debitările directe la nivelul întregii Uniuni, în special pentru consumatori. PSP ar trebui să poată conveni, bilateral sau multilateral, extinderea setului de bază de caractere latine pentru a suporta variațiile regionale ale mesajelor standard din cadrul SEPA.
- (15) Este extrem de important ca toate părțile interesate, în special cetățenii Uniunii, să fie informate în mod adecvat și în timp util, pentru a fi pe deplin pregătite pentru schimbările aduse de SEPA. Părțile-cheie implicate, cum ar fi PSP, administrațiile publice și băncile centrale naționale, precum și alți utilizatori mari de servicii de plată sistematice ar trebui, prin urmare, să realizeze campanii de informare specifice și pe scară largă, proporționale cu nevoile și ajustate intereselor destinatarilor, după caz, pentru a crește gradul de informare publică și pentru a pregăti cetățenii pentru migrarea la SEPA. Este nevoie, în special, ca cetățenii să fie familiarizați cu migrarea de la BBAN la IBAN. Comitetele naționale de coordonare pentru SEPA sunt cele mai îndreptățite să coordoneze astfel de campanii de informare.
- (16) Pentru a permite desfășurarea unui proces de tranziție concertat, care să fie clar și simplu pentru consumatori, este oportun să se stabilească un singur termen limită pentru migrare, până la care toate operațiunile de transfer de credit și de debitare directă ar trebui să respecte aceste cerințe tehnice, lăsând totodată piața deschisă evoluției și inovării.
- (17) Pentru o perioadă de tranziție, statele membre ar trebui să permită PSP să dea consumatorilor posibilitatea de a continua să utilizeze BBAN pentru operațiunile de plată naționale, cu condiția ca interoperabilitatea să fie asigurată prin convertirea tehnică și sigură a BBAN în codul unic de identificare respectiv al contului de plăți realizată de PSP în cauză. PSP nu ar trebui să perceapă niciun fel de comisioane directe sau indirecte și niciun fel de alte onorarii pentru acest serviciu.
- (18) Deși nivelul de dezvoltare a serviciilor de debitare directă și de transfer de credit diferă de la un stat membru la altul, un termen limită comun la finalul unei perioade adecvate de punere în aplicare, care să permită implementarea tuturor proceselor necesare, ar contribui la o migrare la SEPA coordonată, coerentă și integrată și ar împiedica existența unei SEPA cu două viteze, care ar cauza și mai multă confuzie în rândul consumatorilor.
- (19) PSP și USP ar trebui să li se acorde suficient timp pentru a se adapta la cerințele tehnice. Însă perioada de adaptare nu ar trebui să amâne în mod nejustificat beneficiile pentru consumatori sau să penalizeze eforturile operatorilor proactivi care au migrat deja spre SEPA. În ceea ce privește operațiunile de plată naționale și internaționale, PSP ar trebui să pună la dispoziția clienților de rețea serviciile tehnice necesare prin care să asigure o tranziție armonioasă și în condiții de siguranță către cerințele tehnice stabilite în prezentul regulament.

- (20) Este important să se ofere sectorului de plăți securitate juridică în ceea ce privește modelele comerciale pentru debitările directe. Reglementarea comisioanelor de interschimb multilaterale (MIF) pentru debitările directe este esențială pentru crearea unui mediu echitabil între PSP și pentru a permite astfel dezvoltarea unei piețe unice a debitărilor directe. Astfel de comisioane, în cazul tranzacțiilor respinse, refuzate, returnate sau supuse reversării din cauză că nu pot fi executate sau pentru că fac obiectul unei procesări de excepție (așa-numitele „tranzacții R”, unde litera R poate însemna „respingeri”, „refuzuri”, „returnări”, „reversări”, „revocări” și „cereri de anulare”), ar putea contribui la alocarea eficientă a costurilor în cadrul pieței interne. Prin urmare, ar fi benefic pentru crearea unei piețe europene eficiente a debitărilor directe să se interzică MIF per tranzacție. Totuși, comisioanele ar trebui permise în cazul tranzacțiilor R, cu respectarea anumitor condiții. PSP trebuie să pună la dispoziția consumatorilor informații clare și inteligibile în ceea ce privește comisioanele percepute pentru tranzacțiile R, în interesul transparenței și al protecției consumatorului. În orice caz, normele privind tranzacțiile R nu trebuie să aduc atingere aplicării articolelor 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). În plus, ar trebui remarcat faptul că, în general, debitările directe și plățile prin card au caracteristici diferite, în special în ceea ce privește un potențial mai mare pentru beneficiarii plăților de stimulare a utilizării unei debitări directe de către plătitori prin intermediul unui contract preexistent între beneficiarul plății și plătitor, în vreme ce pentru plățile prin card nu există un astfel de contract preexistent, iar operațiunea de plată este adesea un eveniment izolat și neregulat. Prin urmare, dispozițiile privind MIF pentru debitările directe nu aduc atingere analizei efectuate conform normelor de concurență ale Uniunii privind MIF pentru operațiunile de plată prin card. Serviciile suplimentare opționale nu sunt vizate de interdicțiile conform prezentului regulament atunci când diferă în mod clar și neechivoc de serviciile de bază de debitare directă și atunci când PSP și USP au deplina libertate de a oferi sau utiliza astfel de servicii. Totuși, acestea rămân sub rezerva normelor naționale și ale Uniunii în materie de concurență.
- (21) Prin urmare, posibilitatea aplicării MIF per tranzacție ar trebui limitată în timp pentru debitările directe naționale și transfrontaliere și ar trebui definite condiții generale pentru aplicarea comisioanelor de interschimb în cazul tranzacțiilor R.
- (22) Comisia ar trebui să monitorizeze nivelul comisioanelor aplicabile tranzacțiilor R în cadrul Uniunii. Comisioanele aplicabile tranzacțiilor R pe piața internă ar trebui să convergă în timp pentru a nu varia de la un stat membru la altul într-o asemenea măsură încât să nu mai poată fi asigurate condiții echitabile de concurență.
- (23) În unele state membre există anumite servicii de plată tradiționale care sunt de fapt operațiuni de transfer de credit sau de debitare directă, dar care au particularități foarte restrânse, datorate adesea unor motive de ordin istoric sau juridic. Volumul operațiunilor derulate prin aceste servicii este în general neînsemnat. Aceste servicii, prin urmare, pot fi clasificate drept produse de nișă. O perioadă de tranziție pentru aceste produse de nișă, suficient de lungă pentru a minimaliza impactul migrării asupra USP, ar trebui să ajute ambele componente ale pieței să se axeze mai întâi pe migrarea majorității operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă, permițând astfel concretizarea mai rapidă a rezultatelor unei piețe integrate a plăților în UE. În anumite state membre, există instrumente specifice de debitare directă, care par a fi foarte asemănătoare cu operațiunile de plată prin card, în sensul că plătitorul utilizează un card la punctul de vânzare pentru a iniția operațiunea de plată, însă operațiunea de plată de la bază este o debitare directă. În astfel de operațiuni de plată, cardul este utilizat numai ca mijloc de afișare pentru a facilita generarea electronică a mandatului, care trebuie semnat de plătitor la punctul de vânzare. Deși astfel de servicii de plată nu pot fi clasificate ca produse de nișă, este necesară o perioadă de tranziție pentru aceste servicii de plată din cauza volumului considerabil al tranzacțiilor. Pentru ca părțile interesate să poată implementa un substitut adecvat pentru SEPA, este necesar ca perioada de tranziție să aibă o durată suficientă.
- (24) Pentru funcționarea practică a pieței interne a plăților, este esențial să se asigure că plătitori precum consumatorii, agenții economici sau autoritățile publice pot transfera credit în conturi de plăți care sunt deținute de beneficiarii plăților ai căror PSP se află în alte state membre și care sunt accesibili în conformitate cu prezentul regulament.
- (25) Pentru a se garanta o trecere armonioasă la SEPA, o autorizare valabilă a beneficiarului plății de a executa debitările directe periodice într-o schemă tradițională ar trebui să rămână valabilă după scurgerea termenului de migrare stabilit prin prezentul regulament. O astfel de autorizare ar trebui considerată ca reprezentând consimțământul acordat prestatorului de servicii de plată al plătitorului de a executa debitările directe periodice cerute de beneficiarul plății, în conformitate cu prezentul regulament, în lipsa unei legislații naționale privind continuitatea valabilității mandatului sau acordurilor clienților de schimbare a mandatelor de debitare directă pentru a permite continuarea acestora. Cu toate acestea, drepturile consumatorilor trebuie protejate, iar în cazul în care un mandat de debitare directă existent are un drept necondiționat de rambursare, drepturile respective ar trebui păstrate.
- (26) Autoritățile competente ar trebui să fie împuternicite să își îndeplinească îndatoririle de monitorizare în mod eficient și să ia toate măsurile necesare, inclusiv să preia reclamațiile, pentru a se asigura că PSP respectă prezentul regulament. De asemenea, statele membre ar trebui să garanteze că pot fi depuse reclamații împotriva USP care nu respectă prezentul regulament și că prezentul regulament poate fi aplicat în mod eficient și eficace prin mijloace administrative sau judiciare. Pentru a

- încuraja respectarea prezentului regulament, autoritățile competente ale diverselor state membre ar trebui să coopereze între ele și, dacă este cazul, cu Banca Centrală Europeană (BCE) și cu băncile centrale naționale ale statelor membre și cu alte autorități competente relevante, cum ar fi Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea bancară europeană) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului (ABE) ⁽¹⁾, desemnate conform legislației Uniunii sau a legislației naționale aplicabile PSP.
- (27) Statele membre ar trebui să stabilească norme privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării prezentului regulament și ar trebui să se asigure că respectivele sancțiuni sunt eficiente, proporționale și cu efect de descurajare și că sunt aplicate. Respectivele sancțiuni nu ar trebui să se aplice consumatorilor.
- (28) Pentru a asigura remediarea situațiilor în care prezentul regulament a fost aplicat incorect sau în cazul apariției unor conflicte între USP și PSP legate de drepturile și obligațiile care decurg din prezentul regulament, statele membre ar trebui să instituie proceduri de contestare și reparație nejudiciare adecvate și eficiente. Statele membre ar trebui să poată decide ca aceste proceduri să se aplice numai consumatorilor sau numai consumatorilor și microintreprinderilor.
- (29) Comisia ar trebui să prezinte Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European, ABE și BCE un raport privind aplicarea prezentului regulament. Raportul ar trebui să fie însoțit, după caz, de o propunere de modificare a prezentului regulament.
- (30) Pentru a garanta că cerințele tehnice pentru transferurile de credit și debitările directe în euro rămân actuale, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește aceste cerințe tehnice. În Declarația (nr. 39) cu privire la articolul 290 din TFUE, anexată la Actul final al Conferinței interguvernamentale care a adoptat Tratatul de la Lisabona, Conferința a luat act de intenția Comisiei de a continua consultarea experților desemnați de statele membre pentru elaborarea proiectelor sale de acte delegate în domeniul serviciilor financiare, în conformitate cu practicile consacrate. Este deosebit de important ca, în timpul lucrărilor pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate și transparente, inclusiv cu BCE și cu toate părțile implicate. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure o transmitere simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.
- (31) Pentru că PSP aflați în statele membre a căror monedă nu este euro ar trebui să depună mai multe eforturi speciale în afara pieței de plăți pentru moneda lor națională, este necesar ca PSP să li se permită amânarea aplicării cerințelor tehnice pentru o anumită perioadă. Statele membre a căror monedă nu este euro ar trebui totuși să se conformeze cerințelor tehnice pentru a crea o zonă de plată europeană veritabilă, care să consolideze piața internă.
- (32) Pentru a asigura un sprijin public masiv pentru SEPA, este esențial să se garanteze un nivel ridicat de protecție a plătitorilor, în special în cazul operațiunilor de debitare directă. Schema actuală și numai paneuropeană de debitare directă pentru consumatori dezvoltată de CEP prevede dreptul de rambursare necondiționat și incontestabil pentru plățile autorizate într-o perioadă de opt săptămâni de la data la care fondurile au fost debitate, dar acest drept de rambursare este sub rezerva anumitor condiții conform articolelor 62 și 63 din Directiva 2007/64/CE. Având în vedere situația dominantă de pe piață și necesitatea de a asigura un nivel înalt de protecție a consumatorilor, impactul acestor prevederi ar trebui evaluat într-un raport pe care, conform articolului 87 din Directiva 2007/64/CE, Comisia îl va prezenta până la 1 noiembrie 2012 Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European și BCE, însoțit, dacă este cazul, de o propunere de revizuire a respectivei directive.
- (33) Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ⁽²⁾ se aplică prelucrării datelor cu caracter personal efectuate în conformitate cu prezentul regulament. Migrarea la SEPA și introducerea standardelor și a normelor comune pentru plăți ar trebui să respecte legislația națională privind protecția datelor personale sensibile în statele membre și să protejeze interesele cetățenilor Uniunii.
- (34) Mesajele financiare legate de plăți și transferuri în SEPA nu intră sub incidența Acordului din 28 iunie 2010 între Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii privind prelucrarea și transferul datelor de mesagerie financiară din Uniunea Europeană către Statele Unite ale Americii în cadrul Programului de urmărire a finanțărilor în scopuri teroriste ⁽³⁾.
- (35) Deoarece obiectivul prezentei directive, și anume acela de a stabili cerințe tehnice și comerciale aplicabile operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă în euro, nu poate fi atins în mod satisfăcător de statele membre și, în consecință, având în vedere amploarea și efectele sale, poate fi mai bine realizat la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.

⁽¹⁾ JO L 331, 15.12.2010, p. 12.

⁽²⁾ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

⁽³⁾ JO L 195, 27.7.2010, p. 5.

(36) În conformitate cu articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 924/2009, statele membre elimină obligațiile naționale de raportare pe bază de decontări ale PSP pentru statistica balanțelor de plăți aferente operațiunilor de plată ale clienților lor de până la 50 000 EUR. Colectarea de date legate de balanța de plăți pe bază de decontări apărute după finalul controalelor valutare și până în prezent constituie o sursă majoră de date, alături de altele, cum ar fi sondajele directe, care contribuie la statistici de o mare fiabilitate. De la începutul anilor 1990, unele state membre au optat să se bazeze mai mult pe informațiile raportate direct de către întreprinderi și gospodării decât pe date raportate prin intermediul băncilor în numele clienților. Deși raportarea pe bază de decontări reprezintă o soluție care, pentru ansamblul societății, reduce costul alcătuirii balanței de plăți, dar asigură statistici fiabile, în termeni strict legați de plățile transfrontaliere, menținerea unor astfel de raportări în unele state membre ar putea diminua eficiența și ar putea crește costurile. Deoarece scopul SEPA este reducerea costurilor plăților transfrontaliere, raportarea pe bază de decontări a balanței de plăți ar trebui eliminată complet.

(37) Pentru creșterea securității juridice, este oportun să se alinieze termenele aplicabile comisioanelor de interschimb stabilite la articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 924/2009 la dispozițiile prevăzute de prezentul regulament.

(38) Regulamentul (CE) nr. 924/2009 ar trebui, prin urmare, să fie modificat în mod corespunzător,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

(1) Prezentul regulament stabilește reguli pentru operațiunile de transfer de credit și de debitare directă în euro pe teritoriul Uniunii, în care atât prestatorul de servicii de plată al plătitorului, cât și prestatorul de servicii al beneficiarului plății se află pe teritoriul Uniunii sau în care unul din prestatori de servicii de plată (denumit în continuare „PSP”) implicat în operațiune se află pe teritoriul Uniunii.

(2) Prezentul regulament nu se aplică:

- (a) operațiunilor de plată efectuate între și în cadrul unor PSP, inclusiv agențiile sau sucursalele acestora în cont propriu;
- (b) operațiunilor de plată procesate și executate prin intermediul unor sisteme de plăți de mare valoare, excluzând operațiunile de debitare directă, pe care plătitorul nu a cerut explicit să fie transferate printr-un sistem de plăți de mare valoare;
- (c) operațiunilor de plată prin card sau dispozitiv similar, inclusiv operațiunilor de retragere de numerar, cu excepția cazului în care cardul de plată sau dispozitivul similar este

folosit doar pentru a genera informația necesară pentru a realiza un transfer de credit sau o debitare directă într-un și dintr-un cont de plăți identificat prin BBAN sau IBAN;

- (d) operațiunilor de plată prin intermediul dispozitivelor de telecomunicații, digitale sau informatice, dacă aceste operațiuni de plată nu conduc la un transfer de credit sau la o debitare directă într-un și dintr-un cont de plăți identificat prin BBAN sau IBAN;
- (e) operațiunilor de remitere de bani, conform definiției de la articolul 4 alineatul (13) din Directiva 2007/64/CE;
- (f) operațiunilor de plată prin care este transferată moneda electronică, așa cum este definită la articolul 2 punctul 2 din Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică⁽¹⁾, cu excepția cazului în care astfel de operațiuni determină un transfer de credit sau o debitare directă într-un și dintr-un cont de plăți identificat prin BBAN sau IBAN.

(3) Când schemele de plăți se bazează pe operațiuni de plată prin transfer de credit sau prin debitare directă, dar au și caracteristici sau servicii suplimentare opționale, prezentul regulament se aplică numai operațiunilor de transfer de credit sau de debitare directă de bază.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „transfer de credit” înseamnă un serviciu de plată național sau transfrontalier pentru creditarea unui cont de plăți al beneficiarului plății printr-o operațiune de plată sau o serie de astfel de operațiuni din contul unui plătitor de către PSP care deține contul de plăți al celui din urmă, pe baza unei instrucțiuni date de plătitor;
2. „debitare directă” înseamnă un serviciu de plată național sau transfrontalier pentru debitarea unui cont de plăți al plătitorului, atunci când o operațiune de plată este inițiată de beneficiarul plății pe baza consimțământului plătitorului;
3. „plătitor” înseamnă o persoană fizică sau juridică care deține un cont de plăți și permite executarea unui ordin de plată din respectivul cont de plăți sau, în cazul în care nu există un cont de plăți al plătitorului, o persoană fizică sau juridică care efectuează un ordin de plată în contul de plăți al unui beneficiar al plății;
4. „beneficiar al plății” înseamnă persoana fizică sau juridică care deține un cont de plăți și care este destinatarul vizat al fondurilor care au făcut obiectul unei operațiuni de plată;
5. „cont de plăți” înseamnă un cont deținut în numele unuia sau al mai multor utilizatori ai serviciilor de plată și care este folosit pentru executarea operațiunilor de plată;

⁽¹⁾ JO L 267, 10.10.2009, p. 7.

6. „sistem de plăți” înseamnă un sistem de transfer de fonduri, reglementat de prevederi formale și standardizate și de norme comune pentru procesarea, compensarea sau decontarea operațiunilor de plată;
7. „schemă de plăți” înseamnă un set unic de norme, practici, standarde și/sau orientări de punere în aplicare convenite între PSP privind executarea operațiunilor de plată în Uniune și în interiorul statelor membre, separat de orice infrastructură sau sistem de plăți care sprijină funcționarea sa;
8. „PSP” înseamnă un prestator de servicii de plată care se încadrează în oricare dintre categoriile menționate la articolul 1 alineatul (1) din Directiva 2007/64/CE, precum și persoanele fizice sau juridice menționate la articolul 26 din Directiva 2007/64/CE, fiind excluse acele organisme enumerate la articolul 2 din Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit ⁽¹⁾ care beneficiază de o derogare în temeiul articolului 2 alineatul (3) din Directiva 2007/64/CE;
9. „utilizator al serviciilor de plată” (denumit în continuare „USP”) înseamnă persoana fizică sau juridică care folosește un serviciu de plată în calitate de plătitor sau de beneficiar al plății;
10. „operațiune de plată” înseamnă acțiunea, inițiată de plătitor sau de beneficiarul plății, de a transfera fonduri între conturi de plăți în Uniune, indiferent de eventualele obligații de bază existente între plătitor și beneficiarul plății;
11. „ordin de plată” înseamnă o dispoziție a plătitorului sau a beneficiarului plății către prestatorul său de servicii de plată prin care se solicită executarea unei operațiuni de plată;
12. „comision de interschimb” înseamnă un comision plătit între PSP-ul plătitorului și PSP-ul beneficiarului plății pentru o debitare directă;
13. „MIF” înseamnă un comision de interschimb multilateral supus unui acord între mai mult de doi PSP;
14. „BBAN” înseamnă un identificator al numărului de cont de plăți, care identifică fără echivoc un cont individual de plăți la un PSP dintr-un stat membru și care poate fi utilizat numai pentru operațiuni de plată la nivel național, pentru operațiuni de plată transfrontaliere respectivul cont de plăți fiind identificat prin IBAN;
15. „IBAN” înseamnă un identificator internațional al numărului de cont de plăți, care identifică fără echivoc un cont individual de plăți dintr-un stat membru, ale cărui elemente sunt prevăzute de Organizația Internațională de Standardizare (ISO);
16. „BIC” înseamnă un cod de identificare comercială care identifică fără echivoc un PSP, ale cărui elemente sunt prevăzute de ISO;
17. „standard ISO 20022 XML” înseamnă un standard de elaborare a mesajelor financiare electronice, astfel cum este definit de ISO, care înglobează reprezentarea fizică a operațiunilor de plată în sintaxa XML, conform normelor comerciale și orientărilor referitoare la implementarea schemelor la nivelul Uniunii pentru operațiunile de plată care intră sub incidența prezentului regulament;
18. „sistem de plăți de mare valoare” înseamnă un sistem de plăți care are ca principal obiectiv procesarea, compensarea sau decontarea operațiunilor unice de plată prioritare și urgente, în principal, de valoare mare;
19. „data decontării” înseamnă data la care obligațiile de transfer al fondurilor sunt îndeplinite între PSP-ul plătitorului și PSP-ul beneficiarului plății;
20. „colectare” înseamnă o parte a unei operațiuni de debitare directă începând din momentul inițierii acesteia de către beneficiarul plății până la încheierea operațiunii prin debitarea contului de plăți al plătitorului;
21. „mandat” înseamnă exprimarea consimțământului și a autorizării date de plătitor beneficiarului plății și (direct sau indirect prin intermediul beneficiarului plății) PSP-ul plătitorului pentru a permite beneficiarului plății să inițieze colectarea în vederea debitării contului de plăți specificat al plătitorului și pentru a permite PSP-ul plătitorului să se conformeze acestor instrucțiuni;
22. „sistem de plăți de mică valoare” înseamnă un sistem de plăți al cărui scop principal este de a prelucra, a compensa sau a deconta operațiuni de transfer de credit sau de debitare directă, care sunt în general grupate în vederea transmiterii, sunt de valoare mică și au o prioritate scăzută, sistem care nu este un sistem de plăți de mare valoare;
23. „microîntreprindere” înseamnă o întreprindere care, la momentul încheierii contractului de servicii de plată, este o întreprindere astfel cum este definită la articolul 1 și articolul 2 alineatele (1) și (3) din anexa la Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei ⁽²⁾;
24. „consumator” înseamnă o persoană fizică care acționează în alte scopuri decât activități comerciale sau profesionale în cadrul contractelor de servicii de plată;
25. „tranzacție R” înseamnă o operațiune de plată care nu poate fi executată în mod adecvat de un PSP sau care face obiectul unei procesări de excepție, *inter alia*, din cauza lipsei de fonduri, revocării, unei sume inexacte sau unor date greșite, lipsei mandatului sau unui cont de plăți greșit sau închis;
26. „operațiune de plată transfrontalieră” înseamnă o operațiune de plată inițiată de către un plătitor sau de către un beneficiar al plății, în cazul în care PSP-ul plătitorului și PSP-ul beneficiarului plății se află în state membre diferite;
27. „operațiune de plată națională” înseamnă o operațiune de plată inițiată de către un plătitor sau de către un beneficiar al plății, în cazul în care PSP-ul plătitorului și PSP-ul beneficiarului plății se află în același stat membru;

⁽¹⁾ JO L 177, 30.6.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 124, 20.5.2003, p. 36.

28. „parte de referință” înseamnă o persoană fizică sau juridică în numele căreia un plătitor efectuează o plată sau un beneficiar al plății primește o plată.

Articolul 3

Accesibilitate

(1) PSP-ul beneficiarului plății care este accesibil pentru un transfer de credit național în cadrul unei anumite scheme de plăți trebuie să fie accesibil, conform normelor schemei de plăți de la nivelul Uniunii, pentru transferurile de credit inițiate de un plătitor printr-un PSP aflat într-un alt stat membru.

(2) PSP-ul plătitorului care este accesibil pentru o debitare directă națională în cadrul unei anumite scheme de plăți trebuie să fie accesibil, conform normelor privind schema de plăți de la nivelul Uniunii, pentru debitările directe inițiate de un beneficiar al plății prin intermediul unui PSP aflat în alt stat membru.

(3) Alineatul (2) se aplică numai operațiunilor de debitare directă care sunt accesibile consumatorilor ca plătitori în cadrul schemei de plăți.

Articolul 4

Interoperabilitate

(1) Schemele de plăți care sunt folosite de PSP pentru a efectua operațiunile de transfer de credit și debitare directă respectă următoarele condiții:

- (a) regulile lor sunt aceleași pentru operațiunile de transfer de credit naționale și transfrontaliere în cadrul Uniunii și, de asemenea, pentru debitările directe în cadrul Uniunii; și
- (b) participanții la schema de plăți reprezintă majoritatea PSP din majoritatea statelor membre și reprezintă majoritatea PSP din cadrul Uniunii, ținând seama doar de PSP care realizează transferuri de credit și, respectiv, debitări directe.

În sensul primului paragraf litera (b), în cazul în care nici plătitorul, nici beneficiarul plății nu fac parte din categoria consumatorilor, se iau în considerare doar statele membre în care aceste servicii sunt prestate de PSP și doar PSP care prestează astfel de servicii.

(2) Operatorul sau, în lipsa unui operator formal, participanții la un sistem de plăți de mică valoare din cadrul Uniunii se asigură că sistemul lor de plăți este interoperabil din punct de vedere tehnic cu alte sisteme de plăți de mică valoare din cadrul Uniunii, prin utilizarea de standarde elaborate de organisme de standardizare internaționale sau europene. În plus, aceștia nu adoptă norme comerciale care restricționează interoperabilitatea cu alte sisteme de plăți de mică valoare din Uniune. Sistemele de plăți desemnate în temeiul Directivei 98/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 1998 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de

valoare⁽¹⁾ sunt obligate doar să garanteze interoperabilitatea tehnică cu alte sisteme de plăți desemnate în temeiul aceleiași directive.

(3) Procesarea operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă nu trebuie să fie împiedicată de obstacole de natură tehnică.

(4) Proprietarul schemei de plăți sau, în cazul în care nu există proprietar formal al schemei de plăți, participantul principal la o nouă schemă de plăți de mică valoare care dispune de participanți în cel puțin opt state membre poate solicita autorităților competente din statul membru în care se află proprietarul schemei de plăți sau participantul principal o derogare temporară de la respectarea dispozițiilor alineatului (1) primul paragraf litera (b). Autoritățile competente respective, după consultarea cu autoritățile competente din celelalte state membre în care noua schemă de plăți are un participant, cu Comisia și cu BCE, pot acorda o astfel de derogare pentru maximum trei ani. Autoritățile competente respective își bazează decizia pe potențialul noii scheme de plăți de a deveni o schemă de plăți paneuropeană completă și pe contribuția sa la îmbunătățirea concurenței sau promovarea inovării.

(5) Cu excepția serviciilor de plată care beneficiază de o derogare în temeiul articolului 16 alineatul (4), prezentul articol produce efecte începând cu 1 februarie 2014.

Articolul 5

Cerințe pentru operațiunile de transfer de credit și de debitare directă

(1) PSP efectuează operațiuni de transfer de credit și de debitare directă în conformitate cu următoarele cerințe:

- (a) PSP trebuie să utilizeze numărul de identificare a contului de plăți specificat la punctul 1 litera (a) din anexă pentru identificarea conturilor de plăți indiferent de locul unde se află PSP;
- (b) PSP trebuie să utilizeze formate ale mesajelor specificate la punctul 1 litera (b) din anexă atunci când transmit operațiuni de plată altui PSP sau printr-un sistem de plăți de mică valoare;
- (c) PSP trebuie să garanteze că USP folosesc numărul de identificare a contului de plăți specificat la punctul 1 litera (a) din anexă pentru identificarea conturilor de plăți indiferent dacă PSP-ul plătitorului și PSP-ul beneficiarului plății ori doar PSP-ul din operațiunea de plată sunt situați în același stat membru sau în state membre diferite;
- (d) PSP trebuie să garanteze că, atunci când un USP care nu este consumator sau microîntreprindere inițiază sau primește transferuri de credite individuale sau debitări directe individuale care nu sunt transmise individual, dar care sunt grupate pentru a fi transmise, se utilizează formatele de mesaje specificate la punctul 1 litera (b) din anexă;

⁽¹⁾ JO L 166, 11.6.1998, p. 45.

Fără a aduce atingere primului paragraf litera (b), PSP, la cererea expresă a unui USP, utilizează formatele de mesaje specificate la punctul 1 litera (b) din anexă în relația cu respectivul USP.

(2) PSP efectuează operațiuni de transfer de credit în conformitate cu următoarele cerințe, cu respectarea obligațiilor prevăzute de legislația națională de punere în aplicare a Directivei 95/46/CE:

(a) PSP-ul plătitorului trebuie să garanteze că plătitorul furnizează elementele de date specificate la punctul 2 litera (a) din anexă;

(b) PSP-ul plătitorului trebuie să furnizeze elementele de date specificate la punctul 2 litera (b) din anexa către PSP-ul beneficiarului plății;

(c) PSP-ul beneficiarului plății trebuie să furnizeze sau să pună la dispoziție beneficiarului plății elementele de date specificate la punctul 2 litera (d) din anexă.

(3) PSP realizează debitări directe în conformitate cu următoarele cerințe, cu respectarea obligațiilor prevăzute de legislația națională de punere în aplicare a Directivei 95/46/CE:

(a) PSP-ul beneficiarului plății trebuie să garanteze că:

(i) beneficiarul plății furnizează elementele de date specificate la punctul 3 litera (a) din anexă la prima operațiune de debitare directă sau la operațiunile unice de debitare directă și la fiecare operațiune ulterioară de plată;

(ii) plătitorul își dă consimțământul atât beneficiarului plății, cât și PSP-ul plătitorului (direct sau indirect prin intermediul beneficiarului plății). Mandatele, împreună cu modificările sau anulările ulterioare, se arhivează de către beneficiarul plății sau de către un terț, în numele beneficiarului plății, iar beneficiarul plății este informat cu privire la această obligație de către PSP în conformitate cu articolele 41 și 42 din Directiva 2007/64/CE;

(b) PSP-ul beneficiarului plății trebuie să furnizeze PSP-ului plătitorului elementele de date specificate la punctul 3 litera (b) din anexă;

(c) PSP-ul plătitorului trebuie să furnizeze sau să pună la dispoziție plătitorului elementele de date specificate la punctul 3 litera (c) din anexă;

(d) plătitorul trebuie să aibă dreptul de a dispune PSP-ului său:

(i) să limiteze o colectare prin debitare directă la o anumită sumă sau la o anumită periodicitate ori la ambele;

(ii) dacă mandatul din cadrul unei scheme de plăți nu prevede dreptul de rambursare, să verifice fiecare operațiune de debitare directă pentru a se asigura că suma și periodicitatea operațiunii de debitare directă sunt conforme cu suma și periodicitatea convenite în mandat, înainte de debitarea efectivă a contului de plăți, pe baza informațiilor aferente mandatului;

(iii) să blocheze orice operațiuni de debitare directă din contul de plăți al plătitorului sau să blocheze orice operațiuni de debitare directă inițiate de un anumit beneficiar al plății sau de anumiți beneficiari ai plății și să autorizeze debitări directe inițiate numai de un anumit beneficiar al plății sau de anumiți beneficiari ai plății.

În cazul în care nici plătitorul, nici beneficiarul plății nu fac parte din categoria consumatorilor, PSP nu sunt obligați să respecte dispozițiile de la litera (d) punctele (i), (ii) sau (iii).

PSP-ul plătitorului îl informează pe plătitor cu privire la drepturile menționate la litera (d) în conformitate cu articolele 41 și 42 din Directiva 2007/64/CE.

La prima operațiune de debitare directă, la o operațiune unică de debitare directă și la fiecare operațiune ulterioară de debitare directă, beneficiarul plății transmite prestatorului său de servicii de plată informațiile aferente mandatului, iar PSP-ul beneficiarului plății transmite aceste informații PSP-ului plătitorului pentru fiecare operațiune de debitare directă.

(4) Pe lângă cerințele menționate la alineatul (1), beneficiarul plății care acceptă transferuri de credit comunică numărul de identificare al contului specificat la punctul 1 litera (a) din anexă și, până la 1 februarie 2014 pentru operațiunile de plată naționale și până la 1 februarie 2016 pentru operațiunile de plată transfrontaliere, dar numai când este necesar, BIC-ul PSP-ului său plătitorilor săi, ori de câte ori se solicită un transfer de credit.

(5) Înainte de prima operațiune de debitare directă, un plătitor comunică numărul de identificare al contului său specificat la punctul 1 litera (a) din anexă. BIC-ul PSP-ului unui plătitor este comunicat de către plătitor până la 1 februarie 2014 pentru operațiunile de plată naționale și până la 1 februarie 2016 pentru operațiunile de plată transfrontaliere, dar numai când este necesar.

(6) În cazul în care acordul-cadru dintre PSP-ul plătitorului și al beneficiarului plății nu prevede dreptul de rambursare, PSP-ul plătitorului verifică, fără a aduce atingere dispozițiilor de la alineatul (3) litera (a) punctul (ii), fiecare operațiune de debitare directă pentru a se asigura că suma operațiunii de debitare directă este conformă cu suma convenită în mandat, înainte de debitarea efectivă a contului de plăți al plătitorului, pe baza informațiilor aferente mandatului.

(7) După 1 februarie 2014, pentru operațiunile de plată naționale, și după 1 februarie 2016, pentru operațiunile de plată transfrontaliere, PSP nu mai solicită USP să indice BIC-ul PSP-ului unui plătitor sau al PSP-ului unui beneficiar al plății.

(8) PSP-ul plătitorului și PSP-ul beneficiarului nu percep comisioane suplimentare sau alte onorarii pentru procesul de afișare care generează automat un mandat pentru respectivele operațiuni de plată inițiate prin intermediul sau cu ajutorul unui card de plată la punctul de vânzare și care au ca rezultat debitarea directă.

Articolul 6

Termene limită

(1) Cel târziu la 1 februarie 2014, transferurile de credit se efectuează în conformitate cu cerințele tehnice de la articolul 5 alineatele (1), (2) și (4) și de la punctele 1 și 2 din anexă.

(2) Cel târziu la 1 februarie 2014, debitările directe se efectuează în conformitate cu articolul 8 alineatele (2) și (3) și cu cerințele de la articolul 5 alineatele (1), (3), (5), (6) și (8) și de la punctele 1 și 3 din anexă.

(3) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 3, debitările directe se efectuează în conformitate cu cerințele stabilite la articolul 8 alineatul (1) până la 1 februarie 2017, pentru operațiunile de plată naționale, și până la 1 noiembrie 2012, pentru operațiunile de plată transfrontaliere.

(4) Pentru operațiunile de plată naționale, un stat membru poate sau, cu aprobarea statului membru în cauză, PSP dintr-un stat membru pot, după analizarea și evaluarea gradului de pregătire al cetățenilor săi, stabili termene anterioare celor de la alineatele (1) și (2).

Articolul 7

Valabilitatea mandatelor și dreptul la rambursare

(1) O autorizație valabilă acordată beneficiarului plății înainte de 1 februarie 2014 de a iniția debitări directe periodice într-o schemă de plăți tradițională rămâne în vigoare și după data respectivă și constituie consimțământul acordat PSP-ului plătitorului de a executa debitările directe periodice colectate de beneficiarul în cauză, în conformitate cu prezentul regulament, în lipsa unei legislații naționale sau a unor contracte cu clienții prin care să se prelungească valabilitatea mandatelor de debitare directă.

(2) Mandatele menționate la alineatul (1) permit rambursări necondiționate și rambursări retroactive la data plății rambursate, în cazul în care rambursările respective au fost prevăzute în cadrul mandatului existent.

Articolul 8

Comisioanele de interschimb pentru operațiunile de debitare directă

(1) Fără a aduce atingere alineatului (2), nu se mai aplică niciun MIF per operațiune de debitare directă și nici altă remunerație convenită cu obiect sau efect echivalent.

(2) În cazul tranzacțiilor R se poate aplica un MIF cu următoarele condiții:

(a) acordul vizează alocarea eficientă a costurilor unui PSP sau unui USP care a generat tranzacția R, după caz, ținând cont de existența costurilor tranzacției, și garantează faptul că plătitorului nu îi sunt percepute comisioane în mod automat și că i se interzice PSP să perceapă USP comisioane,

pentru un anumit tip de tranzacție R, care depășesc costul suportat de PSP pentru astfel de tranzacții;

(b) comisioanele sunt strict bazate pe costuri;

(c) nivelul comisioanelor nu depășește costurile efective de prelucrare a unei tranzacții R de către cel mai eficient sau cei mai eficienți PSP comparabili care sunt parte reprezentativă la acordul multilateral în termeni de volum al tranzacțiilor și natură a serviciilor;

(d) aplicarea comisioanelor în conformitate cu literele (a), (b) și (c) previne perceperea de către PSP a unor comisioane suplimentare legate de costurile acoperite de respectivele comisioane de interschimb din partea USP-urilor lor respectivi;

(e) nu există alternativă practică și viabilă economic la acord care să conducă la o prelucrare la fel de eficientă sau și mai eficientă a tranzacțiilor R, la costuri egale sau mai mici pentru consumatori.

În sensul primului paragraf, numai categoriile de costuri care sunt relevante în mod direct și neechivoc pentru realizarea tranzacțiilor R se iau în calculul comisioanelor pentru tranzacțiile R. Aceste costuri trebuie determinate cu precizie. Defalcarea sumei costurilor, inclusiv identificarea separată a fiecărei componente, face parte din acord în vederea facilitării verificării și a monitorizării.

(3) Alineatele (1) și (2) se aplică *mutatis mutandis* acordurilor unilaterale realizate de un PSP și acordurilor bilaterale dintre PSP care au un obiect sau efect echivalent unui acord multilateral.

Articolul 9

Accesibilitatea plăților

(1) Un plătitor care efectuează un transfer de credit către un beneficiar al plății care deține un cont de plăți situat pe teritoriul Uniunii nu specifică statul membru în care contul de plăți respectiv este situat, cu condiția ca acest cont de plăți să fie accesibil în conformitate cu articolul 3.

(2) Un beneficiar al plății care acceptă un transfer de credit sau care utilizează debitarea directă pentru a primi fonduri de la un plătitor care deține un cont de plăți situat pe teritoriul Uniunii nu specifică statul membru în care contul de plăți respectiv este situat, cu condiția ca acest cont de plăți să fie accesibil în conformitate cu articolul 3.

Articolul 10

Autoritățile competente

(1) Statele membre desemnează ca autorități competente responsabile cu asigurarea respectării prezentului regulament autorități publice, organisme recunoscute de legislația națională sau autorități publice împuternicite în acest scop de legislația națională, inclusiv băncile centrale naționale. Statele membre pot desemna organisme existente să acționeze în calitate de autorități competente.

(2) Statele membre înștiințează Comisia cu privire la autoritățile competente menționate la alineatul (1) până la 1 februarie 2013. Acestea informează fără întârziere Comisia și Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea bancară europeană) (ABE) cu privire la orice modificare ulterioară care are legătură cu autoritățile respective.

(3) Statele membre se asigură că autoritățile competente menționate la alineatul (1) dispun de toate competențele necesare pentru îndeplinirea sarcinilor lor. Statele membre care au pe teritoriul lor mai mult de o autoritate competentă pentru aspectele reglementate de prezentul regulament se asigură că autoritățile respective cooperează îndeaproape, astfel încât să își îndeplinească sarcinile în mod eficient.

(4) Autoritățile competente trebuie să monitorizeze în mod eficient respectarea de către PSP a prezentului regulament și să ia toate măsurile necesare pentru a asigura respectarea acestuia. Autoritățile cooperează în conformitate cu articolul 24 din Directiva 2007/64/CE și cu articolul 31 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 11

Sancțiuni

(1) Statele membre stabilesc, până la 1 februarie 2013, regimul sancțiunilor aplicabile în cazul încălcării prezentului regulament și adoptă toate măsurile necesare pentru a se asigura că acestea sunt aplicate. Sancțiunile sunt efective, proporționale și cu efect de descurajare. Statele membre informează Comisia despre sancțiunile și măsurile respective până la 1 august 2013, precum și, în cel mai scurt termen, despre orice modificare ulterioară care le afectează.

(2) Sancțiunile prevăzute la alineatul (1) nu se aplică în cazul consumatorilor.

Articolul 12

Proceduri extrajudiciare de reclamație și de recurs

(1) Statele membre stabilesc proceduri extrajudiciare adecvate și eficiente de reclamație și de recurs în vederea soluționării litigiilor în legătură cu drepturile și obligațiile care decurg din prezentul regulament între utilizatorii serviciilor de plată și prestatorii lor de servicii de plată. În acest sens, statele membre desemnează organisme existente, dacă este cazul, sau instituie noi organisme.

(2) Statele membre înștiințează Comisia cu privire la autoritățile competente la care se face trimitere la alineatul (1) până la 1 februarie 2013. Acestea informează fără întârziere Comisia cu privire la orice modificare ulterioară care are legătură cu organismele respective.

(3) Statele membre pot prevedea ca prezentul articol să se aplice numai USP care sunt consumatori sau doar celor care sunt consumatori și microîntreprinderi. Statele membre informează Comisia cu privire la orice astfel de dispoziții până la 1 august 2013.

Articolul 13

Delegarea de competențe

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 14 pentru a modifica anexa în funcție de progresele tehnice și de evoluțiile pieței.

Articolul 14

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 13 se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 31 martie 2012. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 13 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în respectiva decizie. Decizia produce efecte din ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară specificată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității niciunui dintre actele delegate deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 13 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de trei luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu trei luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 15

Revizuirea

Până la 1 februarie 2017, Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European, BCE și ABE un raport privind aplicarea prezentului regulament, însoțit, dacă este cazul, de o propunere.

Articolul 16

Dispoziții tranzitorii

(1) Prin derogare de la articolul 6 alineatele (1) și (2), statele membre pot să permită prestatorilor de servicii de plată să furnizeze servicii de conversie până la 1 februarie 2016, pentru operațiunile de plată naționale, utilizatorilor serviciilor

lor de plată care au statut de consumatori, permițându-le să folosească în continuare numărul BBAN în locul numărului de identificare al contului de plăți menționat la punctul 1 litera (a) din anexă, cu condiția asigurării interoperabilității prin conversia numerelor BBAN ale plătitorului și beneficiarului plății prin mijloace tehnice și în condiții de siguranță în numărul corespunzător de identificare a contului de plăți menționat la punctul 1 litera (a) din anexă. Acest număr de identificare al contului de plăți este prezentat USP care inițiază operațiunea, dacă este cazul înainte de executarea plății. În acest caz, PSP nu percep USP comisioane adiționale sau alte taxe legate direct sau indirect de aceste servicii de conversie.

(2) PSP care oferă servicii de plată în euro și care sunt situați într-un stat membru care nu a adoptat încă moneda euro trebuie să se conformeze articolului 3 atunci când oferă servicii de plată în euro cel târziu la 31 octombrie 2016. Cu toate acestea, dacă un astfel de stat membru adoptă moneda euro înainte de 31 octombrie 2015, prestatorii de servicii de plată cu sediul în statul membru respectiv trebuie să se conformeze articolului 3 în termen de un an de la data intrării statului membru respectiv în zona euro.

(3) Statele membre pot permite autorităților lor competente să aplice derogări de la toate sau de la unele dintre cerințele stabilite la articolul 6 alineatele (1) și (2) pentru operațiunile de transfer de credit și de debitare directă cu o cotă de piață cumulativă, pe baza statisticilor oficiale de plată publicate anual de BCE, de mai puțin de 10 % din numărul total de operațiuni de transfer de credit și, respectiv, de debitare directă, din statul membru respectiv până la 1 februarie 2016.

(4) Statele membre pot permite autorităților lor competente să aplice derogări de la toate sau de la unele dintre cerințele stabilite la articolul 6 alineatele (1) și (2) pentru operațiunile de plată generate prin utilizarea unui card de plată la punctul de vânzare care determină o debitare directă într-un și dintr-un cont de plăți identificat prin BBAN sau IBAN, până la 1 februarie 2016.

(5) Prin derogare de la articolul 6 alineatele (1) și (2), statele membre pot permite autorităților lor competente, până la 1 februarie 2016, să renunțe la cerința specifică privind utilizarea formatelor de mesaje specificate la punctul 1 litera (b) din anexă stabilite la articolul 5 alineatul (1) litera (d) în cazul USP care inițiază sau primesc transferuri de credit sau debități directe individuale grupate în vederea transmiterii. În pofida unei eventuale derogări, PSP respectă cerințele stabilite la articolul 5 alineatul (1) litera (d) de fiecare dată când un USP solicită acest serviciu.

(6) Prin derogare de la articolul 6 alineatele (1) și (2), până la 1 februarie 2016, statele membre pot să amâne aplicarea cerințelor legate de furnizarea BIC-ului pentru operațiunile de plată naționale menționate la articolul 5 alineatele (4), (5) și (7).

(7) Atunci când un stat membru intenționează să facă uz de o derogare menționată la alineatele (1), (3), (4), (5) și (6), statul membru respectiv informează Comisia în acest sens până la

1 februarie 2013 și, ulterior, permite autorității sale competente să renunțe, după caz, integral sau parțial, la cerințele stabilite la articolul 5, articolul 6 alineatul (1) sau (2) și în anexă, pentru operațiunile de plată relevante menționate la alineatele sau paragrafele respective și pentru o perioadă care nu depășește perioada derogării. Statele membre informează Comisia cu privire la operațiunile de plată care fac obiectul derogării și despre orice modificări ulterioare în acest sens.

(8) PSP situați într-un stat membru care nu are ca monedă euro și USP care utilizează un serviciu de plată dintr-un stat membru care nu are ca monedă euro se conformează cerințelor de la articolele 4 și 5 până la 31 octombrie 2016. Operatorii de servicii de plată de mică valoare aflați într-un stat membru care nu are ca monedă euro se conformează cerințelor articolului 4 alineatul (2) până la 31 octombrie 2016.

Cu toate acestea, dacă moneda euro este introdusă în orice stat membru înainte de 31 octombrie 2015, PSP sau operatorii relevanți din cadrul sistemelor de plăți de mică valoare situați într-un stat membru și USP care utilizează un serviciu de plată din respectivul stat membru se conformează dispozițiilor respective în termen de un an de la data intrării statului membru respectiv în zona euro, dar nu mai devreme de datele respective specificate pentru statele membre ale zonei euro la data 31 martie 2012.

Articolul 17

Modificări la Regulamentul (CE) nr. 924/2009

Regulamentul (CE) nr. 924/2009 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2, punctul 10 se înlocuiește cu următorul text:

„10. «fonduri» înseamnă bancnote și monede, monedă scripturală și bani electronici, astfel cum sunt definiți la articolul 2 alineatul (2) din Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică (*);

(*) JO L 267, 10.10.2009, p. 7.”

2. La articolul 3, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Comisioanele percepute de un prestator de servicii de plată de la un utilizator de servicii de plată pentru plățile transfrontaliere sunt identice cu comisioanele percepute de acel prestator de servicii de plată de la utilizatorii de servicii de plată pentru plățile naționale corespunzătoare de aceeași valoare și în aceeași monedă.”

3. Articolul 4 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se elimină;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Prestatorul serviciilor de plată poate aplica utilizatorului serviciilor de plată comisioane suplimentare față de cele aplicate în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) în cazul în care utilizatorul în cauză dă instrucțiuni prestatorului de servicii de plată să efectueze operațiunea de plată transfrontalieră fără a comunica IBAN-ul și, atunci când este cazul și se cere în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și comerciale aplicabile operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă în euro și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009 (*), BIC-ul corespunzător ale contului de plăți din celălalt stat membru. Aceste comisioane sunt adecvate și reflectă costurile respective. Ele sunt convenite între prestatorul serviciilor de plată și utilizatorul serviciilor de plată. Prestatorul serviciilor de plată informează utilizatorul serviciilor de plată cu privire la cuantumul comisioanelor suplimentare în timp util, înainte ca utilizatorul serviciilor de plată să fie supus obligațiilor care decurg dintr-un astfel de acord.

(*) JO L 94, 30.3.2012, p. 22.”

4. La articolul 5, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 14 martie 2012.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
N. WAMMEN

„(1) Începând cu 1 februarie 2016, statele membre elimină obligațiile naționale de raportare pe bază de decontări ale prestatorilor serviciilor de plată pentru statistica balanțelor de plăți aferente operațiunilor de plată ale clienților lor.”;

5. Articolul 7 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), data „1 noiembrie 2012” se înlocuiește cu „1 februarie 2017”;

(b) la alineatul (2), data „1 noiembrie 2012” se înlocuiește cu „1 februarie 2017”;

(c) la alineatul (3), data „1 noiembrie 2012” se înlocuiește cu „1 februarie 2017”.

6. Articolul 8 se elimină.

Articolul 18

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

ANEXĂ

CERINȚE TEHNICE (ARTICOLUL 5)

1. Pe lângă cerințele esențiale stabilite la articolul 5, următoarele cerințe tehnice se aplică operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă:
 - (a) Numărul de identificare a contului menționat la articolul 5 alineatul (1) literele (a) și (c) trebuie să fie IBAN-ul.
 - (b) Standardul pentru formatele mesajelor menționate la articolul 5 alineatul (1) literele (b) și (d) trebuie să fie standardul ISO 20022 XML.
 - (c) Câmpul de date pentru remitere trebuie să permită utilizarea a 140 de caractere. Schemele de plăți pot permite utilizarea unui număr mai mare de caractere, cu excepția cazurilor în care echipamentul utilizat pentru transmiterea informațiilor are limitări tehnice în privința numărului de caractere și, prin urmare, se aplică limita tehnică a echipamentului.
 - (d) Informațiile de referință pentru remitere și toate celelalte elemente de date furnizate în conformitate cu punctele 2 și 3 din prezenta anexă trebuie să fie transmise integral și fără nicio modificare între PSP din lanțul plăților.
 - (e) O dată ce datele solicitate devin disponibile în format electronic, operațiunile de plată trebuie să permită o procesare electronică complet automată în toate etapele procesului și pe parcursul întregului lanț al plăților (procesare automată integrată), permițând derularea electronică integrală a procesului de plată, fără a mai fi necesară reintroducerea datelor sau intervenția manuală. Aceasta trebuie să se aplice și tratamentului excepțional al transferurilor de credit și al debitărilor directe, ori de câte ori acest lucru este posibil.
 - (f) Schemele de plăți trebuie să nu stabilească niciun prag minim al sumelor care fac obiectul operațiunii de plată, permițând transferuri de credit și debitări directe, dar nu sunt obligate să proceseze operațiuni de plată cu valoarea zero.
 - (g) Schemele de plăți nu sunt obligate să efectueze transferuri de credit și debitări directe care depășesc suma de 999 999 999,99 EUR.
2. În afara cerințelor menționate la punctul 1, transferurilor de credit li se aplică următoarele cerințe:
 - (a) Elementele de date menționate la articolul 5 alineatul (2) litera (a) sunt următoarele:
 - (i) numele plătitorului și/sau IBAN-ul contului de plăți al plătitorului;
 - (ii) suma transferului de credit;
 - (iii) IBAN-ul contului de plăți al beneficiarului plății;
 - (iv) numele beneficiarului plății, atunci când este cunoscut;
 - (v) orice informații privind remiterea.
 - (b) Elementele de date menționate la articolul 5 alineatul (2) litera (b) sunt următoarele:
 - (i) numele plătitorului;
 - (ii) IBAN-ul contului de plăți al plătitorului;
 - (iii) suma transferului de credit;
 - (iv) IBAN-ul contului de plăți al beneficiarului plății;
 - (v) orice informații privind remiterea;
 - (vi) orice cod de identificare a beneficiarului plății;
 - (vii) numele oricărei părți de referință a beneficiarului plății;
 - (viii) orice scop al transferului de credit;
 - (ix) orice categorie a scopului transferului de credit.
 - (c) În plus, PSP-ul plătitorului comunică PSP-ului beneficiarului plății următoarele elemente de date obligatorii:
 - (i) BIC-ul PSP-ului plătitorului (dacă nu se convine altfel de către PSP implicați în operațiunea de plată);

- (ii) BIC-ul PSP-ului beneficiarului plății (dacă nu se convine altfel de către PSP implicați în operațiunea de plată);
 - (iii) codul de identificare a schemei de plăți;
 - (iv) data decontării transferului de credit;
 - (v) numărul de referință pentru mesajul de transfer de credit al PSP-ului plătitorului.
- (d) Elementele de date menționate la articolul 5 alineatul (2) litera (c) sunt următoarele:
- (i) numele plătitorului;
 - (ii) suma transferului de credit;
 - (iii) orice informații privind remiterea.
3. În afara cerințelor menționate la punctul 1, operațiunilor de debitare directă li se aplică următoarele cerințe:
- (a) Elementele de date menționate la articolul 5 alineatul (3) litera (a) punctul (i) sunt următoarele:
- (i) tipul de operațiune de debitare directă (recurentă, unică, prima, ultima sau reversare);
 - (ii) numele beneficiarului plății;
 - (iii) IBAN-ul contului de plăți al beneficiarului plății care urmează a fi creditat;
 - (iv) numele plătitorului, dacă este cunoscut;
 - (v) IBAN-ul contului de plăți al plătitorului care urmează a fi debitat;
 - (vi) referința unică a mandatului;
 - (vii) data semnării mandatului, în cazul în care mandatul plătitorului este furnizat după 31 martie 2012;
 - (viii) suma operațiunii;
 - (ix) în cazul în care mandatul a fost preluat de un alt beneficiar al plății decât cel care a emis mandatul, referința unică a mandatului, astfel cum a fost furnizată de beneficiarul inițial al plății care a emis mandatul;
 - (x) identificatorul beneficiarului plății;
 - (xi) în cazul în care mandatul a fost preluat de un alt beneficiar al plății decât cel care a emis mandatul, identificatorul beneficiarului inițial al plății care a emis mandatul;
 - (xii) orice informații de remitere de la beneficiarul plății la plătitor;
 - (xiii) orice scop al operațiunii;
 - (xiv) orice categorie a scopului operațiunii.
- (b) Elementele de date menționate la articolul 5 alineatul (3) litera (b) sunt următoarele:
- (i) BIC-ul PSP-ului beneficiarului plății (dacă nu se convine altfel de către PSP implicați în operațiunea de plată);
 - (ii) BIC-ul PSP-ului plătitorului (dacă nu se convine altfel de către PSP implicați în operațiunea de plată);
 - (iii) numele părții de referință a plătitorului (dacă există într-un mandat dematerializat);
 - (iv) codul de identificare pentru partea de referință a plătitorului (dacă există într-un mandat dematerializat);
 - (v) numele părții de referință a beneficiarului plății (dacă există într-un mandat dematerializat);
 - (vi) codul de identificare pentru partea de referință a beneficiarului plății (dacă există într-un mandat dematerializat);
 - (vii) codul de identificare a schemei de plăți;
 - (viii) data decontării operațiunii;
 - (ix) referința PSP-ului beneficiarului plății pentru operațiune;

- (x) tipul de mandat;
 - (xi) tipul de operațiune de debitare directă (recurentă, unică, prima, ultima sau reversare);
 - (xii) numele beneficiarului plății;
 - (xiii) IBAN-ul contului de plăți al beneficiarului plății care urmează a fi creditat;
 - (xiv) numele plătitorului, dacă este cunoscut;
 - (xv) IBAN-ul contului de plăți al plătitorului care urmează a fi debitat;
 - (xvi) referința unică a mandatului;
 - (xvii) data semnării mandatului în cazul în care mandatul este furnizat de către plătitor după 31 martie 2012;
 - (xviii) suma operațiunii;
 - (xix) referința unică a mandatului, astfel cum a fost furnizată de beneficiarul inițial al plății care a emis mandatul (dacă mandatul a fost preluat de un alt beneficiar al plății decât cel care a emis mandatul);
 - (xx) identificatorul beneficiarului plății;
 - (xxi) identificatorul beneficiarului inițial al plății care a emis mandatul (în cazul în care mandatul a fost preluat de un alt beneficiar al plății decât cel care a emis mandatul);
 - (xxii) orice informații privind remiterea de la beneficiarul plății la plătitor.
- (c) Elementele de date menționate la articolul 5 alineatul (3) litera (c) sunt următoarele:
- (i) referința unică a mandatului;
 - (ii) identificatorul beneficiarului plății;
 - (iii) numele beneficiarului plății;
 - (iv) suma operațiunii;
 - (v) orice informații privind remiterea;
 - (vi) codul de identificare a schemei de plăți.
-

**REGULAMENTUL (UE) NR. 261/2012 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 14 martie 2012**

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește relațiile contractuale din sectorul laptelui și al produselor lactate

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 42 primul paragraf și articolul 43 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Reformele succesive ale organizării comune a pieței laptelui și produselor lactate, integrate acum în Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) ⁽⁴⁾, au vizat încurajarea orientării pe piață, și anume incitarea agricultorilor să se ghideze în privința naturii și volumului producției lor în funcție de semnalul prețurilor, în scopul consolidării poziției competitive a sectorului laptelui și a durabilității acestuia în contextul unor schimburi comerciale mondializate. Prin urmare, s-a decis creșterea treptată a cotelor, prin adoptarea Regulamentului (CE) nr. 72/2009 al Consiliului din 19 ianuarie 2009 privind modificările aduse politicii agricole comune prin modificarea Regulamentelor (CE) nr. 247/2006, (CE) nr. 320/2006, (CE) nr. 1405/2006, (CE) nr. 1234/2007, (CE) nr. 3/2008 și (CE) nr. 479/2008 și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 1883/78, (CEE) nr. 1254/89, (CEE) nr. 2247/89, (CEE) nr. 2055/93, (CE) nr. 1868/94, (CE) nr. 2596/97, (CE) nr. 1182/2005 și (CE) nr. 315/2007 ⁽⁵⁾ (reforma „bilanțului de sănătate” din 2008-2009), pentru a se asigura o tranziție armonioasă către suprimarea sistemului cotelor de lapte, programată pentru 2015.
- (2) În perioada 2007-2009 au avut loc evoluții excepționale pe piețele din sectorul laptelui și al produselor lactate, care au provocat, în cele din urmă, prăbușirea prețurilor în 2008-2009. La început, condițiile climatice extreme din Oceania au provocat o scădere semnificativă a stocu-

rilor, urmată de o mărire rapidă și considerabilă a prețurilor. Deși stocurile începeau să se redreseze pe plan mondial, iar prețurile reveneau la niveluri mai normale, criza financiară și economică ce a urmat a afectat în mod negativ producătorii de lapte și produse lactate din Uniune, ceea ce a accentuat instabilitatea prețurilor. Scumpirea materiilor prime a provocat o creștere semnificativă a costului furajelor și a costurilor de producție, inclusiv a energiei. Ulterior, o scădere a cererii mondiale, precum și la nivelul Uniunii, inclusiv a cererii de lapte și produse lactate, în timp ce producția din Uniune era constantă, a dus la o prăbușire a prețurilor în Uniune, până la nivelul cel mai scăzut al plasei de siguranță. Acest declin marcat al prețurilor produselor lactate de bază nu s-a tradus prin prețuri reduse pentru produsele lactate la nivelul consumatorilor, ceea ce, în majoritatea țărilor și pentru majoritatea produselor din sectorul laptelui și al produselor lactate, a provocat o creștere a marjei brute a sectoarelor situate în aval și a blocat adaptarea cererii la scăderea prețurilor produselor de bază, încetinind redresarea prețurilor și exacerbând incidența scăderii prețurilor asupra producătorilor de lapte, ceea ce a periclitat viabilitatea multora dintre aceștia.

- (3) Ca răspuns la situația dificilă a pieței laptelui, în octombrie 2009 a fost constituit un grup de experți la nivel înalt („GNI”) în domeniul laptelui în scopul examinării dispozițiilor aplicabile sectorului laptelui și al produselor lactate, pe termen lung și mediu, care, în contextul suprimării cotelor de lapte, programată pentru 2015, ar contribui la stabilizarea pieței și a veniturilor producătorilor de lapte și la consolidarea transparenței în acest sector.
- (4) GNI a beneficiat de contribuții orale și scrise din partea marilor grupuri europene de operatori din lanțul de aprovizionare cu produse lactate, reprezentând agricultorii, unitățile de prelucrare a produselor lactate, comercianții cu produse lactate, comercianții în detaliu și consumatorii. GNI a beneficiat, de asemenea, de contribuții din partea experților universitari invitați, a reprezentanților unor țări terțe, a autorităților naționale în domeniul concurenței și a serviciilor Comisiei. La 26 martie 2010 a avut loc, de asemenea, o conferință a părților interesate din sectorul produselor lactate, care a permis unui număr mai mare de actori din lanțul de aprovizionare să își exprime punctele de vedere. La 15 iunie 2010, GNI și-a prezentat raportul. Acest raport conține o analiză a situației actuale a sectorului produselor lactate și o serie de recomandări concentrate pe relațiile contractuale, puterea de negociere a producătorilor, organizațiile interprofesionale sau interramură, transparență (inclusiv dezvoltarea în continuare a Instrumentului european de monitorizare a prețurilor), măsurile de piață și contractele futures, standardele de comercializare și etichetarea originii, precum și inovarea și cercetarea. În primă instanță, prezentul regulament abordează primele patru aspecte enumerate.

⁽¹⁾ JO C 218, 23.7.2011, p. 110.

⁽²⁾ JO C 192, 1.7.2011, p. 36.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 15 februarie 2012 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 28 februarie 2012.

⁽⁴⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 30, 31.1.2009, p. 1.

- (5) GNI a remarcat că sectoarele producției și prelucrării produselor lactate sunt foarte diferite de la un stat membru la altul. Se constată, de asemenea, situații foarte variate între operatorii și tipurile de operatori din interiorul fiecărui stat membru. Cu toate acestea, în multe cazuri concentrația cererii este scăzută, ceea ce conduce la un dezechilibru al puterii de negociere în lanțul de aprovizionare dintre agricultorii și fabricanții de produse lactate. Acest dezechilibru poate duce la practici comerciale neloiale; în special, agricultorii ar putea să nu cunoască în momentul livrării prețul pe care îl vor primi pentru laptele lor, întrucât prețul este fixat adeseori cu mult mai târziu de către fabricile de produse lactate, pe baza valorii adăugate obținute, asupra căreia de multe ori agricultorii nu au nicio influență.
- (6) Există așadar o problemă de repartitie a prețului de la un capăt la altul al lanțului, care afectează în special prețurile de la poarta fermei, care, în general, nu cresc în funcție de costurile de producție din ce în ce mai ridicate. Pe de altă parte, în cursul anului 2009, oferta de lapte nu s-a adaptat rapid la scăderea cererii. Într-adevăr, în anumite state membre mari producătoare de lapte, agricultorii au reacționat la scăderea prețurilor producând mai mult decât în anii precedenți. Valoarea adăugată în cadrul lanțului de aprovizionare cu produse lactate s-a concentrat tot mai mult în sectoarele situate în aval, îndeosebi în cazul fabricilor de produse lactate și al comercianților cu amănuntul, prețul plătit de consumatorul final nefiind oglindit de prețul plătit producătorilor de lapte. Toți actorii din lanțul de aprovizionare cu produse lactate, inclusiv sectorul distribuției, ar trebui să fie încurajați să abordeze aceste dezechilibre.
- (7) În cazul fabricilor de produse lactate, volumul de lapte care le este livrat în cursul sezonului nu este întotdeauna bine planificat. Chiar și în cazul fabricilor de produse lactate constituite în cooperative – care sunt deținute de agricultori, care posedă instalații de prelucrare și care prelucreză 58 % din laptele crud din Uniune) – există posibilitatea unei deficiențe de adaptare a ofertei la cerere: agricultorii sunt obligați să livreze totalitatea cantităților lor de lapte cooperativei lor, iar aceasta este obligată să accepte tot laptele respectiv.
- (8) Utilizarea unor contracte scrise care respectă anumite condiții de formă, încheiate înainte de livrare, conținând elemente de bază, este puțin răspândită. Totuși, astfel de contracte ar putea contribui la consolidarea responsabilității operatorilor din lanțul produselor lactate și la sporirea sensibilizării la necesitatea de a lua în considerare în mai mare măsură semnalele pieței, la ameliorarea repartitiei prețurilor și la adaptarea ofertei la cerere, precum și la evitarea anumitor practici comerciale neloiale.
- (9) În absența unei reglementări la nivelul Uniunii referitoare la aceste contracte, statele membre au posibilitatea, în cadrul propriului lor drept al contractelor, să impună obligativitatea încheierii unor astfel de contracte, cu condiția respectării dreptului Uniunii, îndeosebi în ceea ce privește buna funcționare a pieței interne și organizarea comună a pieței. Având în vedere diversitatea situațiilor care există în privința dreptului contractelor în Uniune, este indicat ca, în interesul principiului subsidiarității, o astfel de decizie să rămână la latitudinea statelor membre. Ar trebui să se aplice condiții egale tuturor livrărilor de lapte crud pe un anumit teritoriu. Prin urmare, dacă un stat membru stabilește că orice livrare de lapte crud pe teritoriul său, efectuată de un agricultor către un prelucrător, trebuie să se facă în baza unui contract scris între părți, această obligație ar trebui să se aplice și livrărilor de lapte crud provenit din alte state membre, dar nu este necesar să se aplice livrărilor către alte state membre. În conformitate cu principiul subsidiarității, statele membre ar trebui să fie cele care decid dacă să solicite primului cumpărător să îi facă o ofertă scrisă unui agricultor pentru a încheia un astfel de contract.
- (10) Pentru a se asigura că respectivele contracte sunt conforme unor standarde minime adecvate și pentru a garanta buna funcționare a pieței interne și a organizării comune a pieței, este necesar să se stabilească anumite condiții de bază la nivel UE pentru utilizarea acestor contracte. Toate aceste condiții de bază ar trebui însă negociate în mod liber. Totuși, pentru a consolida stabilitatea pieței produselor lactate și a posibilităților de desfacere pentru producătorii de lapte în anumite state membre unde utilizarea unor contracte pe termen extrem de scurt este destul de răspândită, ar trebui să li se permită statelor membre să stabilească o durată minimă care să fie inclusă în astfel de contracte și/sau oferte. Cu toate acestea, o astfel de durată minimă ar trebui impusă numai în cazul contractelor dintre primii cumpărători și producătorii de lapte sau al ofertei făcute de primii cumpărători producătorilor de lapte. În plus, aceasta nu ar trebui să dăuneze bunei funcționări a pieței interne și producătorii de lapte ar trebui să fie liberi să renunțe la o astfel de durată minimă sau să o refuze. Este important ca una dintre condițiile de bază să fie ca prețul datorat pentru livrare să poată fi stabilit în contract, la alegerea părților contractante, ca preț fix sau preț variabil în funcție de factori determinați, precum volumul și calitatea sau compoziția laptelui crud livrat, fără a exclude posibilitatea ca un singur contract să conțină o combinație între prețul de bază pentru un anumit volum și un preț care poate fi modificat în cazul unui volum suplimentar de lapte crud livrat.
- (11) Cooperativele de fabricanți de produse lactate care dețin, în statutele lor sau în normele și deciziile întemeiate pe acestea, dispoziții cu efecte similare celor din condițiile de bază pentru contracte prevăzute în prezentul regulament ar trebui să fie scutite, în interesul simplității, de obligația existenței unui contract scris.
- (12) Pentru îmbunătățirea eficacității sistemului bazat pe contracte menționat anterior, în cazurile în care colectarea laptelui de la agricultori și livrarea lui către unitățile prelucrătoare sunt efectuate de către intermediari, statelor membre ar trebui să li se dea posibilitatea de a aplica sistemul respectiv și intermediarilor în cauză.

- (13) Articolul 42 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) dispune că normele Uniunii privind concurența se aplică producției și comerțului produselor agricole numai în măsura stabilită de Parlamentul European și de Consiliu în cadrul articolului 43 alineatul (2) din TFUE, care dispune la rândul său stabilirea unei organizări comune a piețelor agricole.
- (14) Pentru a asigura o dezvoltare durabilă a producției și pentru a asigura, astfel, agricultorilor din sectorul produselor lactate un nivel de trai echitabil, puterea lor de negociere față de unitățile de prelucrare a produselor lactate ar trebui să fie consolidată, ceea ce ar trebui să ducă la o repartizare mai echitabilă a valorii adăugate de-a lungul lanțului de aprovizionare. Prin urmare, pentru realizarea acestor obiective ale politicii agricole comune, ar trebui să se adopte o dispoziție, în temeiul articolului 42 și al articolului 43 alineatul (2) din TFUE, care să permită organizațiilor de producători constituite numai din agricultorii producători de produse lactate sau asociațiilor acestora să negocieze în mod colectiv clauzele contractelor, îndeosebi prețurile, cu o fabrică de produse lactate, pentru producția totală sau parțială a membrilor lor. Cu toate acestea, pentru a beneficia de respectiva dispoziție, ar trebui să fie eligibile numai organizațiile de producători care doresc și reușesc să fie recunoscute în temeiul articolului 122 din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007. În plus, dispoziția în cauză nu ar trebui să se aplice organizațiilor de producători recunoscute, inclusiv cooperativelor, care prelucrează întreaga cantitate de lapte crud produsă de membrii săi, întrucât nu se efectuează nicio livrare de lapte crud către alți prelucrători. În plus, ar trebui prevăzută posibilitatea ca organizațiile de producători existente recunoscute în temeiul legislației naționale să fie recunoscute *de facto* în conformitate cu prezentul regulament.
- (15) Pentru a nu submina funcționarea efectivă a cooperativelor și pentru claritate ar trebui să se specifice că, în cazul în care calitatea de membru al unei cooperative implică o obligație în ceea ce privește o parte din sau toată producția de lapte a agricultorului respectiv, și anume aceea de a livra lapte crud în condițiile stabilite în cadrul statutelor cooperativei sau a normelor și deciziilor întemeiate pe acestea, condițiile respective nu ar trebui să facă obiectul unei negocieri prin intermediul unei organizații de producători.
- (16) În plus, în vederea menținerii unei concurențe efective pe piața produselor lactate, această posibilitate ar trebui să facă obiectul unor limite adecvate exprimate sub forma unui procent din producția din Uniune și din producția oricărui stat membru cărui i se aplică aceste negocieri. Limita exprimată sub forma unui procent din producția națională ar trebui să se aplice mai întâi volumului de lapte crud produs în statul membru producător sau în fiecare dintre statele membre producătoare. Aceași limită procentuală ar trebui să se aplice, totodată, volumului de lapte crud livrat oricărui stat membru destinat.
- (17) Având în vedere importanța denumirilor de origine protejată (DOP) și a indicațiilor geografice protejate (IGP), îndeosebi pentru regiunile rurale vulnerabile, și cu scopul a genera valoare adăugată și de a menține calitatea brânzeturilor, în special a celor care beneficiază de DOP și IGP, și în contextul expirării sistemului cotelor de lapte, ar trebui să li se permită statelor membre să aplice norme pentru a reglementa aprovizionarea cu astfel de brânzeturi produse în zona geografică definită. Normele ar trebui să se aplice întregii producții de brânzeturi vizate și ar trebui solicitate de o organizație interprofesională, de o organizație de producători sau de un grup, astfel cum prevede Regulamentul (CE) nr. 510/2006 al Consiliului din 20 martie 2006 privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare ⁽¹⁾. O astfel de solicitare ar trebui sprijinită de o largă majoritate a producătorilor de lapte care să reprezinte o largă majoritate a volumului utilizat pentru brânzeturile respective, iar în cazul organizațiilor interprofesionale și al grupurilor, de o largă majoritate a producătorilor de brânzeturi care reprezintă o largă majoritate a producătorilor brânzeturilor respective. În plus, aceste norme ar trebui să fie supuse unor condiții stricte, în special pentru a evita denaturarea comerțului cu produse pe alte piețe și pentru a proteja drepturile minorităților. Statele membre ar trebui să publice fără întârziere normele adoptate și să notifice Comisia în acest sens, să asigure controale regulate și să abroge normele în cazul nerespectării lor.
- (18) Pentru organizațiile interprofesionale din anumite sectoare au fost introduse norme la nivelul Uniunii. Aceste organizații pot juca un rol apreciabil, facilitând dialogul între actorii din lanțul de aprovizionare și promovând cele mai bune practici și transparența pieței. Astfel de reguli, precum și dispozițiile care clarifică poziția respectivelor organizații în temeiul dreptului concurențial ar trebui să se aplice și în sectorul laptelui și al produselor lactate, cu condiția ca activitățile respectivelor organizații să nu denatureze concurența sau piața internă și să nu afecteze buna funcționare a organizării comune a piețelor agricole. Statele membre ar trebui să încurajeze toți actorii relevanți să devină membri ai organizațiilor interprofesionale.
- (19) Pentru a urmări evoluțiile pieței, Comisia are nevoie să obțină în timp util informații privind volumele de lapte crud livrate. Prin urmare, ar trebui să se adopte dispozițiile necesare pentru a asigura faptul că primul cumpărător comunică în mod regulat astfel de informații statelor membre și că statele membre notifică Comisia în acest sens.
- (20) Comisia are nevoie de asemenea de notificări din partea statelor membre în ceea ce privește negocierile contractuale, recunoașterea organizațiilor de producători, a asociațiilor acestora și a organizațiilor interprofesionale,

⁽¹⁾ JO L 93, 31.3.2006, p. 12.

precum și relațiile contractuale în sectorul laptelui și al produselor lactate, în vederea monitorizării și analizării punerii în aplicare a prezentului regulament, în special în vederea pregătirii rapoartelor privind dezvoltarea pieței produselor lactate pe care Comisia ar trebui să le prezinte Parlamentului European și Consiliului.

- (21) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt justificate în contextul economic actual al pieței produselor lactate și în structura lanțului de aprovizionare. Prin urmare, acestea ar trebui să fie aplicate pe o perioadă suficient de lungă pentru a le permite să-și producă efectele pe deplin. Totuși, întrucât ele dispun de un domeniu larg de aplicare, aceste măsuri ar trebui să fie temporare și să facă obiectul unei reexaminări pentru a evalua modul lor de funcționare și a determina dacă este indicat să fie continuate. Chestiunea ar trebui să facă obiectul a două rapoarte ale Comisiei, care urmează a fi prezentate până la 30 iunie 2014 în cazul primului raport și până la 31 decembrie 2018 în cazul celui de al doilea raport, privind dezvoltarea pieței produselor lactate, îndeosebi în ceea ce privește stimulentele potențiale care vizează încurajarea agricultorilor de a încheia acorduri de producție comune.
- (22) Economia anumitor regiuni dezavantajate din Uniune depinde într-o foarte mare măsură de producția de lapte. Ca urmare a caracteristicilor specifice ale acestor regiuni, politicile generale trebuie adaptate pentru a răspunde nevoilor lor. Politica agricolă comună conține deja măsuri specifice pentru aceste regiuni dezavantajate. Măsurile de politică suplimentare stabilite în prezentul regulament ar putea contribui la consolidarea poziției producătorilor de lapte în aceste regiuni. Aceste efecte ar trebui, totuși, evaluate în rapoartele menționate mai sus pe baza cărora Comisia ar trebui să prezinte, dacă este necesar, propuneri Parlamentului European și Consiliului.
- (23) Pentru a asigura faptul că obiectivele și responsabilitățile organizațiilor de producători și ale asociațiilor organizațiilor de producători din sectorul laptelui și al produselor lactate sunt definite în mod clar, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește condițiile privind recunoașterea organizațiilor transnaționale de producători și a asociațiilor transnaționale de organizații de producători, normele privind stabilirea și condițiile de acordare a sprijinului administrativ în cazul cooperării transnaționale și calcularea volumului de lapte crud care face obiectul negocierilor unei organizații de producători. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia trebuie să asigure transmiterea simultană, la timp și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și către Consiliu.
- (24) Pentru a asigura condiții unitare de punere în aplicare a prezentului regulament, Comisiei ar trebui să i se confere competențe de executare. Competențele de executare privind punerea în aplicare a condițiilor de recunoaștere a organizațiilor de producători și a asociațiilor acestora, precum și a organizațiilor interprofesionale, notificările

organizațiilor respective cu privire la volumul de lapte crud acoperit de negocieri, notificările care trebuie redactate de statele membre către Comisie privind organizațiile în cauză și normele de reglementare a aprovizionării cu brânzeturile care beneficiază de DOP și IGP, normele detaliate privind acordurile, deciziile și practicile concertate în sectorul laptelui și al produselor lactate, conținutul, formatul și periodicitatea declarațiilor obligatorii în sectorul respectiv, anumite aspecte ale contractelor de livrare a laptelui crud de către agricultori și notificarea adresată Comisiei cu privire la opțiunile alese de statele membre în acest sens ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie ⁽¹⁾.

- (25) Având în vedere competențele Comisiei cu privire la politica Uniunii în domeniul concurenței și caracterul deosebit al actelor respective, Comisia ar trebui să decidă, fără a aplica Regulamentul (UE) nr. 182/2011, dacă anumite acorduri și practici concertate din sectorul laptelui și al produselor lactate sunt incompatibile cu normele Uniunii în materie de concurență, precum și dacă pot avea loc negocieri purtate de o organizație a producătorilor cu privire la mai multe state membre și dacă anumite norme stabilite de statele membre pentru a reglementa aprovizionarea cu brânzeturi care beneficiază de DOP și IGP ar trebui abrogate.
- (26) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Modificări la Regulamentul (CE) nr. 1234/2007

Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 122 primul paragraf litera (a) se introduce următorul punct:

„(iiiia) sectorul laptelui și al produselor lactate;”.
2. La articolul 123 se adaugă următorul alineat:

„(4) Statele membre pot să recunoască, de asemenea, organizațiile interprofesionale care:

 - (a) au solicitat în mod oficial recunoașterea și sunt formate din reprezentanți ai activităților economice legate de producția de lapte crud și de cel puțin una dintre următoarele etape ale lanțului de aprovizionare: prelucrarea sau comercializarea, inclusiv distribuția produselor din sectorul laptelui și al produselor lactate;
 - (b) sunt constituite la inițiativa tuturor reprezentanților menționați la litera (a) sau a câtorva dintre ei;

⁽¹⁾ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

(c) desfășoară, în una sau mai multe regiuni ale Uniunii, ținând seama de interesele membrilor organizațiilor interprofesionale și ale consumatorilor, una sau mai multe dintre următoarele activități:

- (i) ameliorarea cunoștințelor și creșterea transparenței la nivelul producției și al pieței, inclusiv prin publicarea de date statistice cu privire la prețuri, volume și durata contractelor de livrare de lapte crud încheiate anterior, precum și prin realizarea unor studii privind perspectivele de evoluție ale pieței la nivel regional, național sau internațional;
- (ii) contribuirea la o mai bună coordonare a introducerii pe piață a produselor din sectorul laptelui și al produselor lactate, în special prin cercetare și studii de piață;
- (iii) promovarea consumului de lapte și de produse lactate, precum și furnizarea de informații referitoare la acestea, atât pe piețele interne, cât și pe cele externe;
- (iv) explorarea piețelor de export potențiale;
- (v) elaborarea unor contracte-tip compatibile cu normele Uniunii pentru vânzarea laptelui crud către cumpărători și/sau pentru aprovizionarea distribuitorilor și a comercianților cu amănuntul cu produse procesate, ținând seama de faptul că este necesar să se ofere condiții de concurență echitabile și să se evite denaturarea pieței;
- (vi) comunicarea informațiilor și desfășurarea cercetării necesare orientării producției în favoarea unor produse mai adaptate cerințelor pieței, gusturilor și aspirațiilor consumatorilor, în special în materie de calitate a produselor și de protecție a mediului;
- (vii) menținerea și dezvoltarea capacității de producție a sectorului produselor lactate, printre altele prin promovarea inovării și susținerea programelor de cercetare și dezvoltare aplicate în vederea exploatarei întregului potențial al laptelui și al produselor lactate, în special pentru a crea produse cu valoare adăugată care să fie mai atrăgătoare pentru consumatori;
- (viii) căutarea unor metode care să permită limitarea utilizării produselor farmaceutice de uz animal, îmbunătățirea gestionării altor furnituri și sporirea siguranței alimentare și a sănătății animalelor;
- (ix) elaborarea unor metode și instrumente de îmbunătățire a calității produselor în toate stadiile de producție și comercializare;
- (x) exploatarea potențialului agriculturii ecologice și protejarea și promovarea unei astfel de agriculturi, precum și producerea unor produse ce beneficiază de o denumire de origine, etichete de calitate și indicații geografice; și
- (xi) promovarea producției integrate sau a altor metode de producție care protejează mediul.”

3. În partea II titlul II capitolul II se introduce următoarea secțiune:

„Secțiunea IIA

Norme privind organizațiile de producători și organizațiile interprofesionale din sectorul laptelui și al produselor lactate

Articolul 126a

Recunoașterea organizațiilor producătorilor și a asociațiilor acestora din sectorul laptelui și al produselor lactate

(1) Statele membre recunosc ca organizații de producători din sectorul laptelui și al produselor lactate toate entitățile juridice sau părțile clar definite din cadrul entităților juridice care își depun candidatura în vederea recunoașterii, cu condiția:

- (a) să îndeplinească cerințele prevăzute la articolul 122 primul paragraf literele (b) și (c);
- (b) să aibă un număr minim de membri și/sau să acopere un volum minim de producție comercializabilă, care urmează să fie stabilit de statul membru în cauză, în domeniul în care activează;
- (c) să ofere probe suficiente în ceea ce privește faptul că își pot îndeplini în mod corespunzător activitățile atât din punctul de vedere al timpului, cât și din punctul de vedere al eficienței și al concentrării aprovizionării;
- (d) să aibă un statut care să respecte literele (a), (b) și (c) de la prezentul alineat.

(2) În urma unei solicitări, statele membre pot recunoaște o asociație formată din organizații ale producătorilor recunoscute în sectorul laptelui și al produselor lactate în cazul în care statul membru în cauză consideră că asociația respectivă este capabilă să desfășoare în mod eficient toate activitățile desfășurate de o organizație recunoscută de producători și că aceasta îndeplinește condițiile prevăzute la alineatul (1).

(3) Statele membre pot decide că organizațiile de producători care au fost recunoscute înainte de 2 aprilie 2012, în baza legislației naționale, și care îndeplinesc condițiile prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol sunt considerate recunoscute ca organizații de producători în conformitate cu articolul 122 primul paragraf litera (a) punctul (iiia).

Organizațiile de producători care au fost recunoscute înainte de 2 aprilie 2012 în baza legislației naționale și care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol își pot continua exercitarea activităților în conformitate cu legislația națională până la 3 octombrie 2012.

(4) Statele membre:

- (a) decid cu privire la acordarea recunoașterii unei organizații de producători în termen de patru luni de la data depunerii cererii însoțite de toate documentele justificative; această cerere se depune în statul membru în care își are sediul organizația;

- (b) efectuează la intervale stabilite de ele controale pentru a se asigura că organizațiile de producători și asociațiile de organizații de producători recunoscute respectă dispozițiile din prezentul capitol;
- (c) aplică acestor organizații și asociații, în caz de nerespectare a măsurilor prevăzute în prezentul capitol sau de nereguli privind aplicarea acestora, sancțiunile aplicabile și stabilite de acestea și decid, dacă este cazul, dacă ar trebui retrasă recunoașterea;
- (d) informează Comisia o dată pe an și nu mai târziu de 31 martie cu privire la orice decizie de acordare, respingere sau retragere a recunoașterii, care a fost adoptată în anul calendaristic anterior.

Articolul 126b

Recunoașterea organizațiilor interprofesionale din sectorul laptelui și al produselor lactate

(1) Statele membre pot recunoaște organizațiile interprofesionale din sectorul laptelui și al produselor lactate care:

- (a) îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 123 alineatul (4);
- (b) își desfășoară activitățile în una sau mai multe regiuni din teritoriul în cauză;
- (c) reprezintă o cotă importantă din activitățile economice menționate la articolul 123 alineatul (4) litera (a);
- (d) nu sunt implicate în producția, prelucrarea sau comercializarea produselor din sectorul laptelui și al produselor lactate.

(2) Statele membre pot decide că organizațiile interprofesionale care au fost recunoscute înainte de 2 aprilie 2012, în baza legislației naționale, și care îndeplinesc condițiile stabilite la alineatul (1) sunt considerate recunoscute ca organizații interprofesionale în conformitate cu articolul 123 alineatul (4).

(3) Atunci când utilizează opțiunea de a recunoaște o organizație interprofesională în conformitate cu alineatul (1) și/sau cu alineatul (2), statele membre:

- (a) decid cu privire la acordarea recunoașterii organizației interprofesionale în termen de patru luni de la data depunerii cererii însoțite de toate documentele justificative; această cerere se depune în statul membru în care își are sediul organizația;
- (b) efectuează la intervale stabilite de ele controale pentru a se asigura că organizațiile interprofesionale recunoscute respectă condițiile legate de recunoașterea lor;
- (c) aplică acestor organizații, în caz de nerespectare a măsurilor prevăzute în prezentul regulament sau de nereguli privind aplicarea acestora, sancțiunile aplicabile și stabilite de acestea și decid, dacă este cazul, dacă ar trebui retrasă recunoașterea;

(d) retrag recunoașterea dacă:

- (i) cerințele și condițiile privind recunoașterea prevăzute la prezentul articol nu mai sunt îndeplinite;
- (ii) organizația interprofesională participă la oricare dintre acordurile, deciziile și practicile concertate menționate la articolul 177a alineatul (4), fără a aduce atingere niciunei alte sancțiuni ce trebuie impuse în temeiul legislației naționale;
- (iii) organizația interprofesională nu respectă obligația de notificare menționată la articolul 177a alineatul (2);

(e) informează Comisia o dată pe an și nu mai târziu de 31 martie cu privire la orice decizie de acordare, respingere sau retragere a recunoașterii, care a fost adoptată în anul calendaristic anterior.

Articolul 126c

Negocieri contractuale în sectorul laptelui și al produselor lactate

(1) O organizație de producători din sectorul laptelui și al produselor lactate recunoscută în temeiul articolului 122 poate negocia, în numele producătorilor membri ai acesteia, cu privire la o parte sau la totalitatea producției lor colective, contractele de livrare a laptelui crud de la un producător la un prelucrător sau la un colector în sensul articolului 185f alineatul (1) al doilea paragraf.

(2) Negocierile pot fi purtate de către o organizație de producători:

- (a) fie că este vorba sau nu de un transfer de proprietate a laptelui crud de la producători către organizația de producători;
- (b) fie că prețul negociat este sau nu identic pentru producția colectivă a tuturor agricultorilor membri ai organizației sau numai pentru unii dintre ei;
- (c) cu condiția ca, pentru organizația de producători respectivă:
 - (i) volumul de lapte crud care face obiectul negocierii să nu depășească 3,5 % din producția totală a Uniunii; și
 - (ii) volumul de lapte crud care face obiectul negocierii și care este produs într-un anumit stat membru să nu depășească 33 % din producția națională totală a respectivului stat membru; și
 - (iii) volumul de lapte crud care face obiectul negocierii și care este livrat într-un anumit stat membru să nu depășească 33 % din producția totală națională a respectivului stat membru;

(d) cu condiția ca agricultorii în cauză să nu fie membri ai niciunei alte organizații de producători care negociază, de asemenea, astfel de contracte în numele lor; cu toate acestea, statele membre pot oferi o derogare de la această condiție în cazuri justificate în mod corespunzător în care agricultorii dețin două unități de producție separate amplasate în zone geografice diferite;

(e) cu condiția ca laptele crud să nu facă obiectul unei obligații de livrare ce decurge din calitatea de membru al unei cooperative a agricultorului în conformitate cu condițiile stabilite în statutele cooperativei sau normele și deciziile prevăzute în acestea sau care decurg din acestea; și

(f) cu condiția ca organizația de producători să notifice autoritățile competente ale statului membru sau ale statelor membre în care își desfășoară activitatea cu privire la volumul de lapte crud care face obiectul negocierii.

(3) Prin derogare de la condițiile prevăzute la alineatul (2) litera (c) punctele (ii) și (iii), o organizație de producători poate negocia în temeiul alineatului (1), cu condiția ca volumul total de lapte crud care face obiectul negocierii respective pentru organizația de producători respectivă și care este produs sau livrat într-un stat membru care are o producție anuală totală de lapte crud mai scăzută de 500 000 de tone să nu depășească 45 % din producția totală națională a respectivului stat membru.

(4) În sensul prezentului articol, trimerile la organizațiile de producători includ, de asemenea, asociațiile unor astfel de organizații de producători.

(5) În vederea aplicării alineatului (2) litera (c) și a alineatului (3), Comisia publică, prin mijloacele pe care le consideră adecvate și pe baza celor mai recente informații disponibile, cantitățile corespunzătoare producției de lapte crud din Uniune și din statele membre.

(6) Prin derogare de la alineatul (2) litera (c) și de la alineatul (3), chiar dacă plafoanele stabilite nu au fost depășite, autoritatea de concurență vizată la al doilea paragraf de la prezentul alineat poate decide într-un caz individual că ar trebui să reinițieze sau să nu autorizeze o anumită negociere de către organizația de producători, în cazul în care consideră acest lucru necesar pentru a evita excluderea concurenței sau pentru a evita prejudicierea gravă a IMM-urilor prelucrătoare de lapte crud de pe teritoriul său.

În cazul negocierilor referitoare la mai multe state membre, decizia vizată la primul paragraf este luată de către Comisie, fără a pune în aplicare procedura menționată la articolul 195 alineatul (2) sau la articolul 196b alineatul (2). În alte cazuri, această decizie este adoptată de către autoritatea națională de concurență a statului membru la care se referă negocierile.

Deciziile menționate la prezentul alineat nu se aplică înainte de data notificării lor către întreprinderile în cauză.

(7) În sensul prezentului articol:

(a) «autoritate națională de concurență» înseamnă autoritatea menționată la articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 101 și 102 din tratat (*);

(b) o «IMM» înseamnă o microîntreprindere, o întreprindere mică sau mijlocie în sensul Recomandării 2003/361/CE a

Comisiei din 6 mai 2003 privind definiția microîntreprinderilor, a întreprinderilor mici și mijlocii (**).

(8) Statele membre în care au loc negocieri în conformitate cu prezentul articol notifică Comisia cu privire la aplicarea alineatului (2) litera (f) și a alineatului (6).

Articolul 126d

Reglementarea ofertei de brânzeturi cu denumire de origine protejată sau indicație geografică protejată

(1) La solicitarea unei organizații de producători recunoscute în temeiul articolului 122 primul paragraf litera (a), a unei organizații interprofesionale recunoscute în temeiul articolului 123 alineatul (4) sau a unui grup de operatori menționați la articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 510/2006, statele membre pot stabili, pentru o perioadă limitată, norme de reglementare a ofertei de brânzeturi care beneficiază de o denumire de origine protejată sau de o indicație geografică protejată în temeiul articolului 2 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul (CE) nr. 510/2006.

(2) Normele menționate la alineatul (1) respectă condițiile stabilite la alineatul (4) și fac obiectul existenței unui acord prealabil între părți în zona geografică menționată la articolul 4 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 510/2006. Un astfel de acord este încheiat între cel puțin două treimi din producătorii de lapte sau reprezentanții lor care reprezintă cel puțin două treimi din laptele crud produs pentru producția de brânzeturi menționată la alineatul (1) și, după caz, cel puțin două treimi din producătorii brânzeturilor respective care reprezintă cel puțin două treimi din brânzeturile produse în zona geografică menționată la articolul 4 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 510/2006.

(3) În sensul alineatului (1), în cazul brânzeturilor care beneficiază de o indicație geografică protejată, zona geografică de origine a laptelui crud astfel cum a fost stabilită în specificațiile produsului pentru brânzeturi este aceeași cu zona geografică menționată la articolul 4 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 510/2006.

(4) Normele menționate la alineatul (1):

(a) se referă doar la reglementarea ofertei pentru produsul respectiv și au scopul de a adapta oferta pentru tipul respectiv de brânzeturi la cerere;

(b) afectează doar produsele în cauză;

(c) pot fi obligatorii pe o perioadă de cel mult trei ani și pot fi reînnoite după această perioadă, ca urmare a unei noi solicitări, în conformitate cu alineatul (1);

(d) nu prejudiciază comercializarea altor produse decât a celor vizate de normele menționate la alineatul (1);

(e) nu privesc nicio tranzacție după prima comercializare a brânzeturilor în cauză;

- (f) nu permit fixarea prețurilor, nici atunci când prețurile sunt fixate cu titlu orientativ sau de recomandare;
- (g) nu duc la indisponibilitatea unei proporții excesive din oferta de produs în cauză, ofertă care ar fi altminteri disponibilă;
- (h) nu sunt discriminatorii, nu constituie un obstacol pentru nou-veniții de pe piață și nu aduc prejudicii micilor producători;
- (i) contribuie la menținerea calității și/sau dezvoltării produsului în cauză;
- (j) nu aduc atingere articolului 126c.
- (5) Normele menționate la alineatul (1) se publică într-o publicație oficială a statelor membre în cauză.

(6) Statele membre efectuează controale pentru a se asigura că condițiile stabilite la alineatul (4) sunt respectate și, în cazul în care autoritățile naționale competente descoperă că aceste condiții nu sunt respectate, abrogă normele menționate la alineatul (1).

(7) Statele membre notifică Comisiei normele menționate la alineatul (1) pe care le-au adoptat. Comisia informează statele membre cu privire la toate notificările unor astfel de norme.

(8) Comisia poate adopta oricând acte de punere în aplicare care să oblige un stat membru să abroge normele stabilite de respectivul stat membru în conformitate cu alineatul (1) în cazul în care Comisia constată că normele respective nu respectă condițiile stabilite la alineatul (4), că împiedică sau denaturează concurența într-o parte substanțială a pieței interne sau periclitează liberul schimb sau că realizarea obiectivelor stabilite la articolul 39 din TFUE este compromisă. Actele de punere în aplicare respective se adoptă fără a se aplica procedura menționată la articolul 195 alineatul (2) și la articolul 196b alineatul (2).

Articolul 126e

Competențele Comisiei în ceea ce privește organizațiile de producători și organizațiile interprofesionale din sectorul laptelui și al produselor lactate

(1) Pentru a garanta faptul că obiectivele și responsabilitățile organizațiilor de producători și ale asociațiilor organizațiilor de producători din sectorul laptelui și al produselor lactate sunt definite în mod clar, astfel încât să contribuie la eficiența demersurilor organizațiilor respective fără a impune o sarcină inutilă, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 196a care stabilesc:

- (a) condițiile privind recunoașterea organizațiilor transnaționale de producători și a asociațiilor organizațiilor transnaționale de producători;
- (b) normele referitoare la stabilirea și condițiile referitoare la asistența administrativă care trebuie acordată de autoritățile competente în cazul cooperării transnaționale;

(c) normele suplimentare referitoare la calcularea volumului de lapte crud care face obiectul negocierilor menționate la articolul 126c alineatul (2) litera (c) și alineatul (3).

(2) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care să se stabilească normele detaliate necesare pentru:

- (a) punerea în aplicare a condițiilor pentru recunoașterea organizațiilor de producători și a asociațiilor acestora, precum și a organizațiilor interprofesionale prevăzute la articolele 126a și 126b;
- (b) notificarea menționată la articolul 126c alineatul (2) litera (f);
- (c) notificările statelor membre către Comisie în conformitate cu articolul 126a alineatul (4) litera (d), articolul 126b alineatul (3) litera (e), articolul 126c alineatul (8) și articolul 126d alineatul (7);
- (d) procedurile legate de sprijinul administrativ în cazul cooperării transnaționale.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 196b alineatul (2).

(*) JO L 1, 4.1.2003, p. 1. Notă: Titlul Regulamentului (CE) nr. 1/2003 a fost adaptat pentru a ține cont de renumotarea articolelor din Tratatul privind instituirea Comunității Europene, în concordanță cu articolul 5 din Tratatul de la Lisabona; referirea originală era la articolele 81 și 82 din tratat.

(**) JO L 124, 20.5.2003, p. 36.”

4. La articolul 175, cuvintele „sub rezerva dispozițiilor articolelor 176 și 177 din prezentul regulament” se înlocuiesc cu cuvintele „sub rezerva articolelor 176-177a din prezentul regulament”.

5. Se introduce următorul articol:

„Articolul 177a

Acorduri, decizii și practici concertate în sectorul laptelui și al produselor lactate

(1) Articolul 101 alineatul (1) din TFUE nu se aplică acordurilor, deciziilor și practicilor concertate ale organizațiilor interprofesionale recunoscute în scopul desfășurării activităților menționate la articolul 123 alineatul (4) litera (c) din prezentul regulament.

(2) Alineatul (1) se aplică numai dacă:

- (a) acordurile, deciziile și practicile concertate au fost notificate Comisiei; și
- (b) în termen de trei luni de la primirea tuturor detaliilor necesare, Comisia, fără a aplica procedura menționată la articolul 195 alineatul (2) sau la articolul 196b alineatul (2), nu a declarat aceste acorduri, decizii sau practici concertate incompatibile cu normele Uniunii.

(3) Acordurile, deciziile sau practicile concertate nu pot intra în vigoare înainte de expirarea perioadei menționate la alineatul (2) litera (b).

(4) Acordurile, deciziile și practicile concertate sunt, în orice condiții, declarate incompatibile cu normele din Uniune dacă:

- (a) pot duce la împărțirea, sub orice formă, a piețelor în cadrul Uniunii;
- (b) pot afecta buna funcționare a organizării pieței;
- (c) pot genera denaturarea concurenței și nu sunt esențiale în îndeplinirea obiectivelor politicii agricole comune urmărite prin activitatea organizației interprofesionale;
- (d) afectează stabilirea prețurilor;
- (e) pot fi discriminatorii sau pot elimina concurența cu privire la o parte substanțială din produsele în cauză.

(5) În cazul în care, după expirarea termenului menționat la alineatul (2) litera (b), Comisia constată că nu au fost întrunite condițiile de aplicare a alineatului (1), aceasta ia o decizie, fără a aplica procedura menționată la articolul 195 alineatul (2) sau la articolul 196b alineatul (2), declarând articolul 101 alineatul (1) din TFUE aplicabil acordului, deciziei sau practicii concertate în cauză.

Decizia Comisiei nu se aplică înainte de data notificării acesteia organizației interprofesionale în cauză, cu condiția ca organizația interprofesională să fi furnizat informații corecte sau să nu fi abuzat de scutirea prevăzută la alineatul (1) de la prezentul articol.

(6) În cazul acordurilor multianuale, notificarea pentru primul an este valabilă pentru anii următori ai acordului. Cu toate acestea, în acest caz, Comisia poate, din proprie inițiativă sau la solicitarea unui alt stat membru, să emită oricând o declarație de incompatibilitate.

(7) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare care stabilesc măsurile necesare pentru aplicarea uniformă a prezentului articol. Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 196b alineatul (2)."

6. Articolul 184 se modifică după cum urmează:

(a) punctul 6 se înlocuiește cu următorul text:

„6. înainte de 31 decembrie 2010 și de 31 decembrie 2012, Parlamentului European și Consiliului, privind evoluția situației pieței și condițiile consecutive de eliminare treptată a sistemului de cote pentru lapte, însoțit, după caz, de propunerile corespunzătoare;”;

(b) se adaugă următorul punct:

„9. până la 30 iunie 2014 și la 31 decembrie 2018, Parlamentului European și Consiliului, privind evoluția situației pieței din sectorul laptelui și al produselor lactate și în special cu privire la aplicarea articolului 122 primul paragraf litera (a) punctul (iii), a articolului 123 alineatul (4) și a articolelor 126c, 126d, 177a, 185e și 185f, evaluând,

îndeosebi, efectele asupra producătorilor și producției de lapte din regiunile dezavantajate în ceea ce privește obiectivul general de menținere a producției în astfel de regiuni, inclusiv stimulentele potențiale pentru încurajarea agricultorilor de a încheia acorduri de producție comune, însoțite de orice propuneri corespunzătoare.”

7. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 185e

Declarații obligatorii în sectorul laptelui și al produselor lactate

Începând cu data de 1 aprilie 2015, primii cumpărători de lapte crud declară autorității naționale competente cantitatea de lapte crud care le-a fost livrată în cursul fiecărei luni.

În sensul prezentului articol și al articolului 185f, un «prim cumpărător» înseamnă o întreprindere sau grup care cumpără lapte de la producători pentru:

- (a) a-l supune uneia sau mai multor operațiuni de colectare, ambalare, depozitare, răcire sau transformare, inclusiv în temeiul unui contract;
- (b) a-l ceda uneia sau mai multor întreprinderi care tratează sau prelucrează laptele sau alte produse lactate.

Statele membre notifică imediat Comisia cu privire la cantitatea de lapte crud menționată la primul paragraf.

Comisia poate adopta acte de punere în aplicare care stabilesc norme privind conținutul, formatul și periodicitatea unor astfel de declarații și măsuri referitoare la notificările statelor membre în conformitate cu prezentul articol. Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 196b alineatul (2).

Articolul 185f

Relații contractuale în sectorul laptelui și al produselor lactate

(1) Dacă un stat membru decide că orice livrare de lapte crud pe teritoriul său a unui producător către un prelucrător de lapte crud trebuie să facă obiectul unui contract între părți și/sau decide că primii cumpărători trebuie să facă o ofertă scrisă de contract de livrare a laptelui crud de către agricultori, un astfel de contract și/sau o astfel de ofertă de contract îndeplinesc condițiile stabilite la alineatul (2).

În cazul în care statul membru decide că livrarea laptelui crud de către agricultori unui prelucrător de lapte crud trebuie să facă obiectul unui contract scris între părți, statul respectiv decide care etapă sau etape ale livrării laptelui crud trebuie să facă obiectul unui astfel de contract în cazul în care aceasta se face prin intermediul unuia sau mai multor colectori. În sensul prezentului articol, prin «colector» se înțelege o întreprindere care transportă lapte crud de la un producător sau de la alt colector la un prelucrător de lapte crud sau un alt colector, caz în care proprietatea laptelui crud este transferată de fiecare dată.

- (2) Contractul și/sau oferta de contract:
- (a) sunt elaborate înainte de livrare;
 - (b) sunt întocmite în scris; și
 - (c) cuprind, îndeosebi, următoarele elemente:
 - (i) prețul datorat pentru livrare, care:
 - este fix și este indicat în contract; și/sau
 - este calculat prin combinarea mai multor factori stabiliți în contract, care ar putea include indicatori de piață care reflectă schimbările condițiilor de piață, volumul livrat și calitatea sau compoziția laptelui crud livrat;
 - (ii) volumul de lapte crud care poate și/sau trebuie să fie livrat, precum și calendarul livrărilor respective;
 - (iii) durata contractului, care poate fi determinată sau nedeterminată cu clauze de încetare;
 - (iv) detaliile privind perioadele și procedurile de plată;
 - (v) modalitățile de colectare sau de livrare a laptelui crud; și
 - (vi) normele aplicabile în caz de forță majoră.
- (3) Prin derogare de la dispozițiile alineatului (1), nu este necesar să se încheie un contract și/sau o ofertă de contract atunci când laptele crud este livrat de un agricultor unei cooperative al cărei membru este agricultorul, dacă statutul cooperativei respective sau normele și deciziile prevăzute în cadrul acestui statut sau întemeiate pe acesta prevăd dispoziții având efecte similare prevederilor stabilite la alineatul (2) literele (a), (b) și (c).
- (4) Toate elementele contractelor de livrare a laptelui crud încheiate de către producători, colectori sau prelucrători de lapte crud, inclusiv elementele menționate la alineatul (2) litera (c), sunt negociate în mod liber între părți.

Prin derogare de la primul paragraf:

- (i) în cazul în care statul membru decide că încheierea de contracte scrise pentru livrarea de lapte crud este obligatorie în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol, acesta poate stabili o durată minimă aplicabilă doar în cazul contractelor scrise între un agricultor și primul cumpărător al laptelui crud. Această durată minimă este de cel puțin șase luni și nu aduce atingere funcționării corespunzătoare a pieței interne; și/sau
- (ii) în cazul în care statul membru decide că primul cumpărător al laptelui crud trebuie să facă o ofertă scrisă pentru un contract agricultorului în conformitate cu alineatul (1), acesta poate prevedea că oferta trebuie să includă o durată minimă a contractului stabilită în dreptul intern în acest sens. Această durată minimă este de cel puțin șase luni și nu aduce atingere funcționării corespunzătoare a pieței interne.

Paragraful al doilea nu aduce atingere dreptului agricultorului de a refuza o astfel de durată minimă, cu condiția ca refuzul

să fie exprimat în scris. În acest caz, părțile sunt libere să negocieze toate elementele contractului, inclusiv elementele menționate la alineatul (2) litera (c).

(5) Statele membre care utilizează posibilitățile menționate la acest articol notifică Comisia cu privire la modul de aplicare a acestora.

(6) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare care stabilesc măsurile necesare aplicării uniforme a alineatului (2) literele (a) și (b) și a alineatului (3) de la prezentul articol și măsuri referitoare la notificările statelor membre în conformitate cu prezentul articol. Respectivul acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 196b alineatul (2).”

8. În partea VII, la capitolul I se adaugă următoarele articole:

„Articolul 196a

Exercitarea delegării

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 126e alineatul (1) este conferită Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 2 aprilie 2012. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit pentru perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune unei astfel de prelungiri cel târziu cu trei luni înainte de sfârșitul fiecărei perioade.

(3) Delegarea competențelor menționate la articolul 126e alineatul (1) poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. Decizia de revocare pune capăt delegării competențelor specificate în decizia respectivă. Aceasta produce efecte începând cu ziua următoare datei publicării deciziei în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară specificată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității niciunui dintre actele delegate deja în vigoare.

(4) Imediat după ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 126e alineatul (1) intră în vigoare doar dacă Parlamentul European sau Consiliul nu a formulat nicio obiecțiune în termen de două luni de la notificarea actului respectiv Parlamentului European și Consiliului sau dacă, înainte de expirarea acestui termen, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu au obiecțiuni. Această perioadă se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 196b

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de un comitet, denumit Comitetul pentru organizarea comună a piețelor agricole. Respectivul comitet este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și

al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (*).

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(*) JO L 55, 28.2.2011, p. 13.”

9. La articolul 204 se adaugă următorul alineat:

„(7) În ceea ce privește sectorul laptelui și al produselor lactate, articolul 122 primul paragraf litera (a) punctul (iia),

articolul 123 alineatul (4) și articolele 126a, 126b, 126e și 177a se aplică de la 2 aprilie 2012 până la 30 iunie 2020, iar articolele 126c, 126d, 185e și 185f se aplică de la 3 octombrie 2012 până la 30 iunie 2020.”

Articolul 2

Intrare în vigoare

(1) Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(2) Se aplică de la 2 aprilie 2012.

Cu toate acestea, articolele 126c, 126d, 185e și 185f din Regulamentul (CE) nr. 1234/2007, astfel cum au fost introduse prin prezentul regulament, se aplică de la 3 octombrie 2012.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 14 martie 2012.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
N. WAMMEN

RECTIFICĂRI

Rectificare la Regulamentul (UE) nr. 211/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 privind inițiativa cetățenească

(Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 65 din 11 martie 2011)

La pagina 12, anexa III partea A secțiunea a doua, prima frază

în loc de: „SE COMPLETEAZĂ DE CĂTRE SEMNATARI:

«Certific prin prezenta că informațiile prezentate în acest formular sunt corecte și că am susținut această propunere de inițiativă cetățenească propusă o singură dată.»

se citește: „SE COMPLETEAZĂ DE CĂTRE SEMNATARI:

«Certific prin prezenta că informațiile prezentate în acest formular sunt corecte și că am susținut această propunere de inițiativă cetățenească o singură dată.»

La pagina 13, anexa III, partea A, secțiunea a doua, primul rând, coloana a treia

în loc de: „REȘEDINȚA PERMANENTĂ (strada, numărul, codul poștal, orașul, țara) ⁽²⁾”,

se citește: „REȘEDINȚA PERMANENTĂ (strada, numărul, codul poștal, localitatea, țara) ⁽²⁾”.

La pagina 14, anexa III, partea B, punctul 1, ultima frază

în loc de: „A se vedea partea C pentru tipurile de numere de identificare personale/tipurile de documente de identificare personale ale căror numere trebuie prezentate (unul singur).”

se citește: „A se vedea partea C pentru numerele de identificare personale/numerele documentelor de identificare personale dintre care trebuie indicat unul singur.”

La pagina 15, anexa III, partea B, secțiunea a doua, primul rând, coloana a treia

în loc de: „REȘEDINȚA PERMANENTĂ (strada, numărul, codul poștal, orașul, țara) ⁽²⁾”,

se citește: „REȘEDINȚA PERMANENTĂ (strada, numărul, codul poștal, localitatea, țara) ⁽²⁾”.

La pagina 15, anexa III, partea B, prima notă de subsol

în loc de: „⁽¹⁾ Pentru Bulgaria și Grecia, vă rugăm să precizați și numele tatălui; pentru Grecia și Letonia, vă rugăm să precizați și numele la naștere.”

se citește: „⁽¹⁾ Pentru Bulgaria și Grecia, vă rugăm să precizați și numele patronimic; pentru Grecia și Letonia, vă rugăm să precizați și numele la naștere.”

La pagina 16, anexa III, partea C, punctul 2, a treia liniuță privind GRECIA

în loc de: „— Βεβαίωση Εγγραφής Πολιτών Ε.Ε./Εγγραφο πιστοποίησης μόνιμης διαμονής πολίτη Ε.Ε. (certificat de domiciliu/certificat de domiciliu permanent)”,

se citește: „— Βεβαίωση Εγγραφής Πολιτών Ε.Ε./Εγγραφο πιστοποίησης μόνιμης διαμονής πολίτη Ε.Ε. (certificat de reședință/certificat de reședință permanentă)”.

La pagina 16, anexa III, partea C, punctul 2, a treia liniuță privind FRANȚA

în loc de: „— Titre de séjour (titlu de sejur)”,

se citește: „— Titre de séjour (permis de ședere)”.

Prețul abonamentelor în 2012
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 310 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	840 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

